

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΣΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΚΟΛΥΜΒΗΤΩΝ "ΝΗΡΕΑ". ΑΝΑΛΥΣΗ-
ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ-ΤΕΚΜΗΡΙΩΣΗ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ
ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΚΟΛΥΜΒΗΤΩΝ

ΝΤΟΥΡΟΥΝΤΑΚΗ ΝΑΤΑΛΙ

Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
Τμήμα Αρχιτεκτόνων Μηχανικών

Επιβλέποντες καθηγητές
Ζ. Κοτιώνης
Μ. Παπαδημητρίου

Περίληψη

Κατασκευή αντικειμένου στον σύλλογο χειμερινών κολυμβητών. Ανάλυση, καταγραφή και τεκμηρίωση της περιοχής χειμερινών κολυμβητών

Φοιτήτρια: Ναταλί Ντουρουντάκη

Επιβλέποντες: Ζ. Κοτιώνης, Μ. Παπαδημητρίου

ΠΕΡΙΛΗΨΗ

Στη διπλωματική εργασία έχω ασχοληθεί με τον σύλλογο χειμερινών κολυμβητών «Νηρέα» στην περιοχή Πλάκες έξω από την πόλη του Βόλου.

Η διαδρομή:

Αποτελεί μέρος της τελετουργίας της κάθαρσης του λουόμενου. Τι αλλαγές συμβαίνουν γύρω οπτικά και ως προς τις υπόλοιπες αισθήσεις του καθώς απομακρύνεται από την πόλη;

Οι λουόμενοι:

Ποιοι είναι- γιατί κάνουν θαλάσσια μπάνια το χειμώνα- τι θέλουν να προσθέσουν στο χώρο;

Η παραλία:

Ο βράχος ως γλυπτό- ως υποδοχή για το ανθρώπινο σώμα και πώς αλληλεπιδρά θερμικά με αυτό.

Οι υπόλοιπες κατασκευές της παραλίας. Καταγραφή - αποτύπωση – πρόταση – συμπλήρωση.

Κατασκευή 1:1

Τα ξύλα ως γλυπτό – ως ανακυκλώσιμο υλικό – ως χρηστικό αντικείμενο.

Ένταξη στο περιβάλλον με υλικά της περιοχής και μορφοποίηση του εδάφους. Η ζωή της κατασκευής - δημιουργία μιας νέας υποπεριοχής.

Construction subject to winter club swimmers. Analysis, recording and documentation of local winter swimmers

Student: Natalie Douroudaki

Supervisors: Z. Kotionis, M.Papadimitriou

ABSTRACT

In the thesis I have dealt with the association of winter swimmers 'Nereus' in Plakes" outside the city of Volos.

The route:

It is part of the rites of purification of bathers. What changes occur around him visually and in his other senses as well, as he fends off the city?

Bathers:

Who are they, why do they do sea baths in the winter- what do they want to add to the site?

The beach:

The rock-sculpture as a slot for the human body and how heat interacts with it.

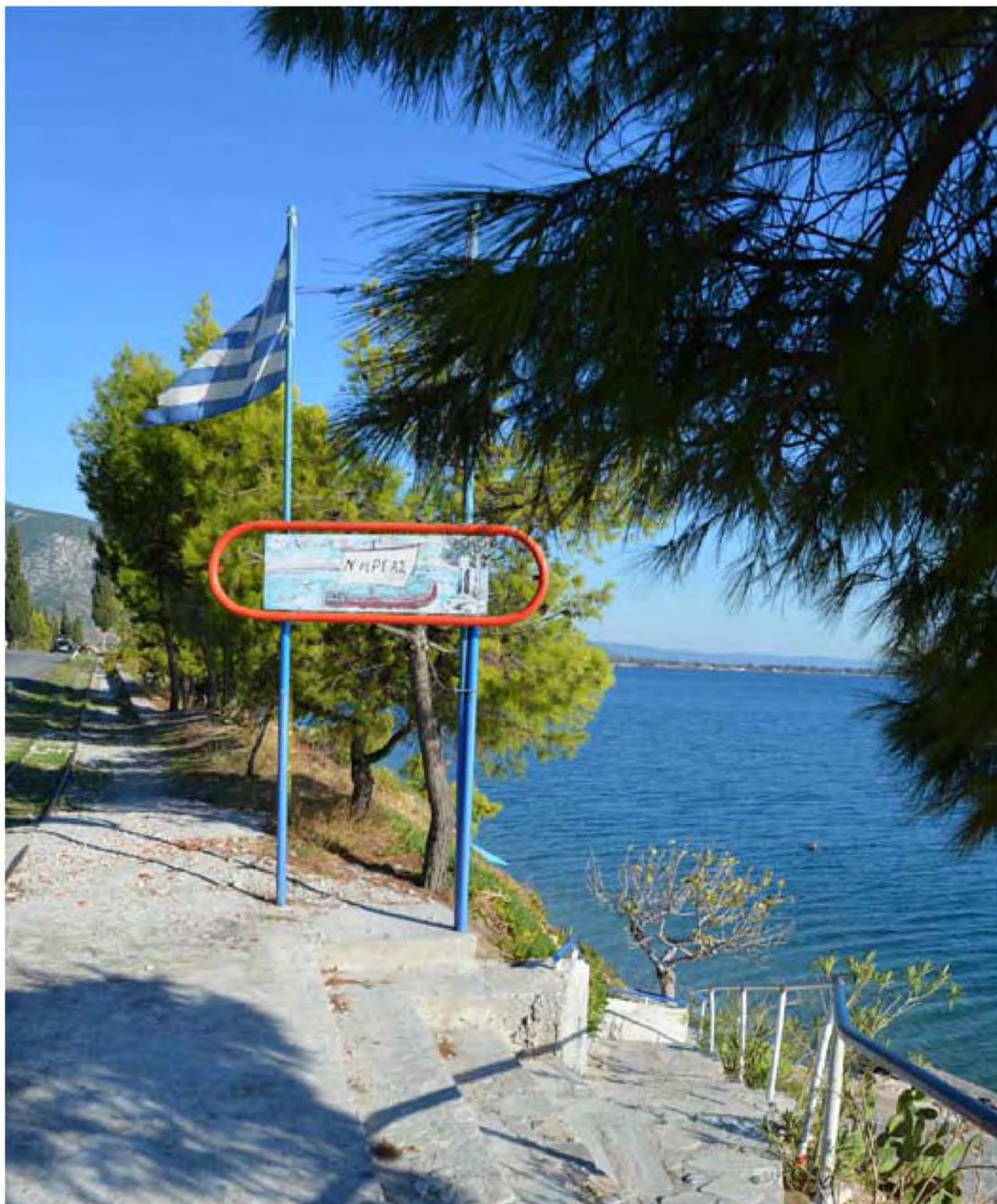
The remaining construction of the beach. Observation through proposal.

1:1 construction

The wood as a sculpture - as a recyclable material - as an object in use.

Integration with the environment and local materials forming soil. The life of the building - a new sub.

Παραθέτω τα κείμενα με ημερολογιακό ύφος εμπλουτισμένο με φωτογραφικό υλικό.

30.7.11

Αγαπητοί Ζήση και Μαρία,

σας στέλνω τα βήματα που έχω ακολουθήσει από την τελευταία διόρθωση μέχρι τώρα.

Έχω φτιάξει το powerpoint που περιέχει φωτογραφίες με χάρτες που δείχνουν την περιοχή και την καταγραφή της παραλίας των πλακών με τους χώρους της παραλίας να χρησιμοποιούνται από τους λουόμενους και την ένδειξη των φωτογραφιών με ρήματα (βρίσκεται στο δεύτερο pdf).

Το επόμενο βήμα εφόσον καλό είναι να βωύ μια παραλία που δεν έχει επέμβει κανείς, ήταν να πάω στην επόμενη και τελευταία πριν την ΑΓΕΤ. Έβγαλα κάποιες φωτογραφίες αποτυπώνοντας τον χώρο και ύστερα βρήκα μια φοιτήτρια από το τμήμα των χωροτακτών (Ιόλη Αποστολοπούλου) για να ρωτήσουμε τους καθηγητές της πώς μπορούμε να κάνουμε το τοπογραφικό του χώρου. Συμβουλευθήκαμε τον κύριο Π.Μανέτο και τον κύριο Δ. Σταθάκη και μας πρότειναν 3 λύσεις.

- 1 νομαρχία (γίνεται προσπάθεια μέτρησης αιγιαλού της Ελλάδας για να αποφευχθεί η αυθαίρετη δόμηση
- 2 να παραγγείλουμε το τοπογραφικό από την υπηρεσία στρατού (υψομετρικές ανά 2 μέτρα)
- 3 αποτύπωση με κορδέλα έχοντας από το kti-matologio.gr μια κάτοψη

Ωστόσο πήγα ένα απόγευμα στην παραλία για να τραβήξω φωτογραφίες με καλύτερο φως γιατί την πρώτη φορά είχα πάει μεσημέρι και δεν φαίνονταν καλά το κλιμακωτό έδαφος. Συνάντησα έναν λουόμενο και τον ρώτησα για την παραλία. Μου είπε ότι όλη η παραλία και όλες αυτές οι κλίμακες είχαν γίνει από 2 φίλους ηλικιωμένους Φέρνανε τα εργαλεία τους και κάθε μέρα κάνουνε κι από 2 τ.μ. Συμπέρασμα, δεν υπάρχει παραλία στα μέρη αυτά που να μην υπάρχει ανθρώπινη παρέμβαση...

Όλη αυτή η κλιμακωτή πλαγιά που φαίνεται στις φωτογραφία είναι φτιαγμένη από πετρούλες της παραλίας. Κάθε χειμώνα η θάλασσα τα διαλύει γιατί είναι στερεωμένες η μία πάνω στην άλλη. Δεν έχουν βάλει τσιμέντο ανάμεσα. Πριν από την παρέμβαση αυτή υπήρχε μόνο χώμα και μετά έγινε φύτευση με πεύκα για να μην υποχωρήσει το έδαφος. Μάλλον έπρεπε να είχα υποψιαστεί ότι όλο αυτό το βατό ανάγλυφο που υπήρχε ήταν ανθρωπογενές. Αλλά είναι τόσο διακριτικός ο τρόπος που έχει γίνει και ο ήλιος κρύβει ακόμα περισσότερο τις πτυχώσεις που φαίνεται σαν φυσικό...

Εδώ φαίνεται λίγο πως είναι η μία πέτρα τοποθετημένη πάνω στην άλλη. Χώμα ανάμεσά τους χώμα...

Ο λούόμενος μου είπε ότι ήθελαν ανάμεσα στις κλίμακες να κάνουν κάποια φύτευση, έχει γίνει μία προσπάθεια με κακτοειδή. Όμως ο ένας από τους δυο φίλους πέθανε και ο δεύτερος είπε πως δεν θα συνεχίσει το έργο. Η θάλασσα έχει αρχίσει είδη να "τρώνει" τις κλίμακες χαμηλά. Γενικότερα η ατμόσφαιρα σ' αυτή την παραλία είναι πολύ μυστήρια.

Η κάθε παραλία από την εκκλησία της Παναγιάς Γορίτσας μέχρι την ΑΓΕΤ έχει και ένα διαφορετικό τρόπο παρέμβασης με μία κλιμακωση απερισκεψίας. Δηλαδή από "ρίχνω μπετό παντού χωρίς λόγο" μέχρι "εντάσσω με μεγάλη προσοχή στο τοπίο".

Γενικώς στην Μαγνησία υπάρχει μια τάση, "όπου υπάρχει νερό ρίχνω τσιμέντο και φτιάχνω προβλήτα. Εξαφανίζω κάθε ίχνος αμουδιάς και παραλίας. Το νερό πρέπει να αγγίζει μόνο τσιμέντο!"

βλ. "παραλία" του Βόλου (ο Αναβρος μυστηριωδώς γλίτωσε ίσως επειδή προηγείται το πάρκο του Αναβρου, επίσης ο ύμνος του μπετού), οι παραλίες στις πλάκες σιγά σιγά "μολύνονται" από αυτή τη νοοτροπία, Αγριά, Σουτραλί, Μηλίνα. Και πιο ήπια στο Παπά νερό και την Νταμούχαρη όπου έχουν χύσει μπετό στην άμμο και η πλάκα έχει κοπεί λόγω υποχώρησης του εδάφους.

Το μπετό βολεύει χρονικά και από άποψης κόπου. Η πέτρα θέλει περισσότερη διεργασία.

Όσο πιο κοντά στο βόλο τόσο περισσότερο μπετό.

Για τις παραλίες έχω βγάλει κάποια

συμπεράσματα. Μπορεί να είναι λανθασμένα αλλά θα ήθελα να τα μοιραστώ μαζί σας, έτσι θα καταλάβετε πως σκέφτομαι και θα εντοπίζεται-διορθώνετε ευκολότερα τα λάθη μου.

Στην πρώτη παραλία, που είναι και πιο κοντά, έρχονται άνθρωποι που δεν καταβάλλουν πολύ κόπο (μικρή απόσταση), δεν αντιλαμβάνονται την ποιότητα, ικανοποιούνται απ αυτό που βλέπουν, δεν τους ενοχλεί η μόλυνση (ευτροφισμός) και φτιάχνουν κάτι ανάλογου χαρακτήρα με τσιμέντο.

Η δεύτερη παραλία είναι λίγο πιο μίζερη η κατάσταση... λιγότερες δραστηριότητες, τρία πλατιά επίπεδα μπετόν καλυμμένα με πετρούλες καλύπτουν το 1/3 της παραλίας και οι άνθρωποι ξαπλώνουν πάνω στο αφιλόξενο για το σώμα υλικό.. καμία χρησιμότητα δεν έχει αυτή η κατασκευή. Έχουν και μία κατασκευή σαν στάση λεωφορείου (στεγασμένο παγκάκι) που κάθονται μερικοί.

Η τρίτη παραλία είναι πιο απότομη οπότε έχει αναγκάσει τους λουόμενους να τη διαμορφώσουν κερκιδωτά, που και που έχουν χυθεί κάποια παραπάνω κιλά τσιμέντο αλλά το ανάγλυφο δεν δίνει πολλά περιθώρια για υπερβολές.

Η τέταρτη παραλία (πλάκες ή Νηρέας) είναι αυτή που είχα αναλύσει πιο πολύ στην αρχή, όπου οι δραστηριότητες είναι περισσότερες (σκίαση, πεζούλια για άραγμα, κερκίδες, κατάδυση, τραπεζαρία στεγασμένη, ψησταριά στεγασμένη, διάδρομος τρεξίματος, ηλιαστήρια, αποδυτήρια κλπ όπου υπάρχει μια ευαισθησία σχετικά με τη χρήση υλικών αλλά και τώρα οι άνθρωποι έχουν αρχίσει να ρίχνουν μπετά στη θέση του μονοπατιού όπου έχει γίνει μια ξεχειλωμένη σκάλα από μπετό πασαλειμμένο άσκοπα επάνω στο βράχο που είναι το χαρακτηριστικό και η ομορφιά της συγκεκριμένης παραλίας.

Η τελευταία παραλία, των γυμνιστών θυμίζει κάπως τα σκηνικά στη Μύδια του Παζολίνι, αυτή ήταν η πρώτη εντύπωση που είχα. Δυνατός ήλιος, η όχρα της πέτρας παντού το μεγάλο ύψος της απότομης πλαγιάς και οι σπηλαιώδεις κατασκευές κριμένες και ενταγμένες πλήρως

μέσα στο τοπίο. Τα υλικά παρμένα από την περιοχή, φτιαγμένα με πέτρα από την παραλία. Η όλη παρέμβαση είναι σχεδόν γλυπτική, με διάφορα κερκιδωτά διαφορετικού ύψους επίπεδα και κρυμμένα μονοπάτια. Θαύμασα τον όγκο και την ποιότητα εργασίας των δυο ηλικιωμένων και φυσικά κατέληξα σε αδιέξοδο ως προς τη διπλωματική.

Τείνω προς τη σχεδίαση αντικειμένου όπως με συμβουλέψατε.

27.9.11

τελείωσα και εκτύπωσα την όψη του Νηρέα. Για τη συνέχεια έχω κάποιες προτάσεις...

1) τουαλέτα...

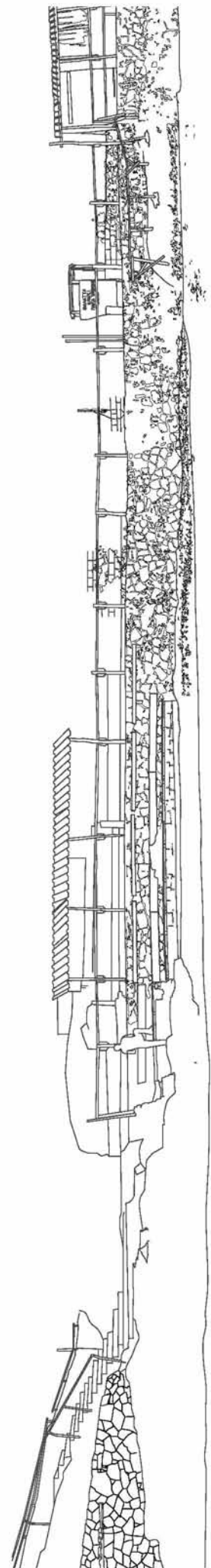
το μέρος δεν έχει τουαλέτα και μερικοί ουρούν στο αποδυτήριο.

2) οι χειμερινοί κολυμβητές είναι μεγάλης ηλικίας και καθώς περνάνε τα χρόνια κατασκευάζουν όλο και πιο σκληροπυρηνικές κατασκευές για να έχουν τη σιγουριά ότι δεν θα πέσουν: κάγκελα, σκαλοπάτια, επιφάνειες μπετόν οριζόντιες, θα μπορούσε να μπει και κάποιο υλικό ώστε να μην γλιστράνε, η λαμαρίνα από τα στέγαστρα να αντικατασταθεί γιατί το καλοκαίρι ζεσταίνεται και δημιουργεί μια ατμόσφαιρα φούρνου σε όποιον σκιάζεται, πράγμα που επιβαρύνει έναν άνθρωπο μεγάλης ηλικίας.

3) σήμανση. Το μέρος δεν είναι εύκολα ανιχνεύσιμο, υπάρχει πινακίδα αλλά είναι πολύ δυσδιάκριτη και αν δεν γνωρίζεις το μέρος δεν σταματάς- δεν το βρίσκεις γιατί από την πλευρά του δρόμου δεν φαίνεται λόγω απότομης κλίσης του εδάφους. Επίσης έχουν ένα συγκεκριμένο σημείο που μετά τα γεύματα τοποθετούν τα κόκαλα για τα αδέσποτα. Μετά από 3 λεπτά το πολύ, έχουν εμφανιστεί τα σκυλιά δια μαγείας και τρώνε τα αποφάγια. Ίσως κάποια σήμανση για αυτού του τύπου την ανακύκλωση...

4) στον χώρο όπου γίνονται τα γεύματα υπάρχει ένας πάγκος από ίτονη που έχει ύψος 30cm. Δεν εξυπηρετεί γιατί δεν φτάνεις το τραπέζι. Ίσως θα μπορούσε να σχεδιαστεί κάποιος πάγκος...

5) έχω ακούσει ότι κάποιοι γονείς με παιδιά

μικρής ηλικίας δυσκολεύονται να πάνε στις πλάκες γιατί βαθαίνει απότομα και γι' αυτό πηγαίνουν στον Άναυρο.

Υπάρχει ένα σημείο που θα μπορούσε να κατασκευαστεί ένα μικρο σκιάστρο, μια πλατφόρμα και ένα αβαθές και λείο μέρος για να κάνουν μπάνιο τα μωρά (βλ συνημμένο σκίτσο)

6) υπάρχει ένα διαχωριστικό παραλίας μεταξύ των χριστών που έχουν μεταξύ τους κάποιες διαφωνίες. Αυτό το διαχωριστικό μοιάζει επικίνδυνο και ετοιμόρροπο.

Επίσης το χρησιμοποιούν για να αποθηκεύουν τις παγίδες για τα χταπόδια και τα είδη ψαρέματος. Θα μπορούσε να ανασχεδιάσει μην φύγει καμία ακατέργαστη σανίδα και καρφώσει κανέναν ανυποψίαστο κολυμβητή.

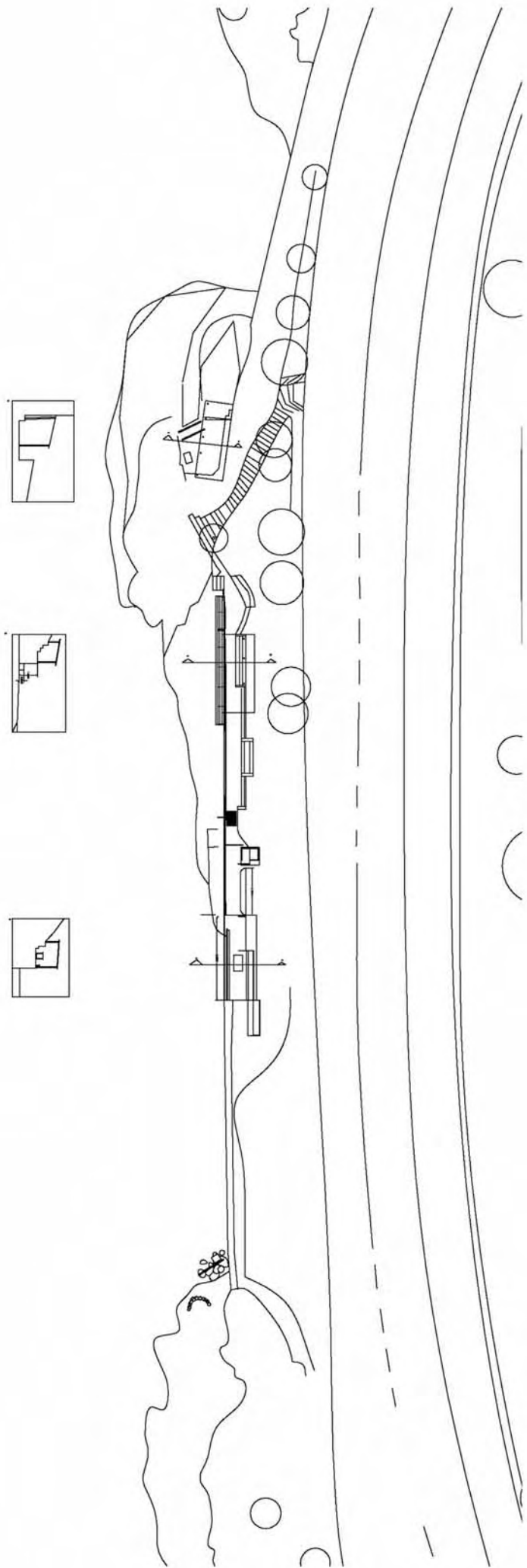
Μπορεί να γίνει και συνδυασμός των παραπάνω. Αυτές είναι οι ιδέες μου προς το παρόν.

30.11.11

αγαπητοί Ζήση και Μαρία

η κάτοψη είναι έτοιμη, σας την έχω επισυνάψει. όσο έκανα την αποτύπωση και τη σχεδίαση της κάτοψης έπαιρνα συνεντεύξεις σε video από τους χειμερινούς κολυμβητές.

Επισκέφτηκα το Νηρέα με τον Κ. Βαλατσό και συζητήσαμε για το τι θα μπορούσε να γίνει και με τι υλικά. Για καλύτερη ένταξη στο τοπίο πρότεινε πέτρα και ξύλο. Συζητήσαμε για το τι θα μπορούσε να είναι το τελικό προϊόν της διπλωματικής

1 να παρουσιάσω την συλλογιστική μου πορεία

με τις καταγραφές κ τις παρατηρήσεις

2 να κάνω μια κατασκευή

3 να κάνω και τα 2

Του εξήγησα γιατί επέλεξα τον Νηρέα για τη διπλωματική μου.

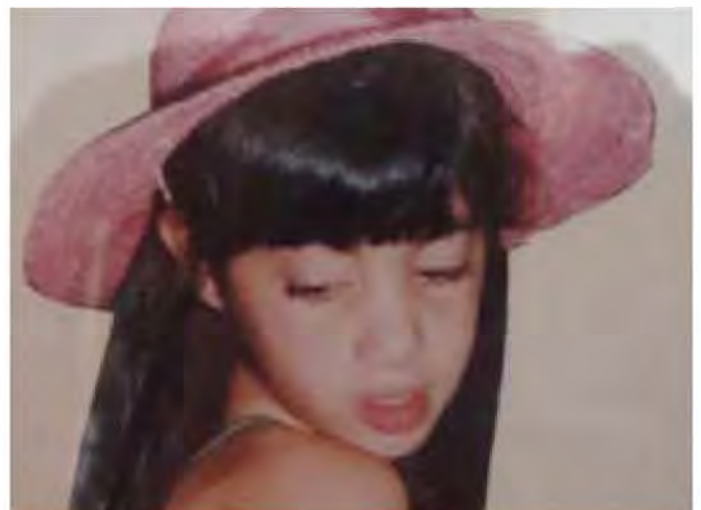
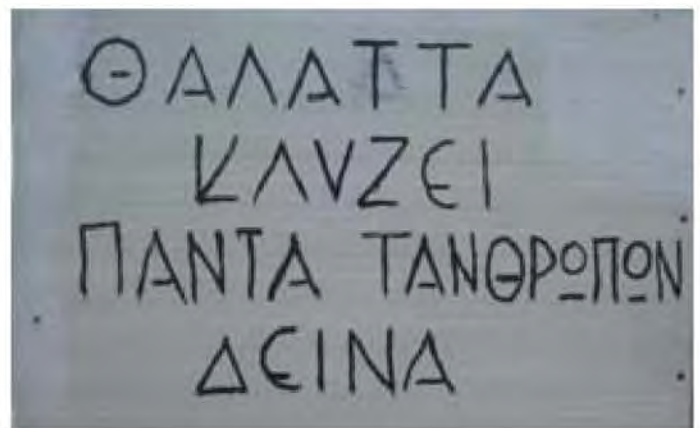
Ότι δηλαδή η σχέση μου με το μέρος ξεκίνησε τυχαία επειδή μου το έδειξε μια φίλη για να πάμε για μπάνιο ένα καλοκαίρι κάπου που να μπορούμε να πάμε με τα πόδια εφόσον δεν είχαμε κάποιο μέσο, και αργότερα κατέληξε να γίνει το μόνο μέρος που μπορούσα να ηρεμήσω από το άγχος, την ένταση, την απογοήτευση, την αδυναμία, τη μοναξιά.

Η συγκεκριμένη παραλία είναι η μόνη με προσανατολισμό προς την έξοδο του Παγασητικού, με τα λιγότερα γεωγραφικά οπτικά εμπόδια (σε αντίθεση με τις προηγούμενες και την επόμενη παραλία) και όταν έχει αρκετή υγρασία στην ατμόσφαιρα, καλύπτεται όλη η χερσόνησος από ομίχλη και έχεις την αίσθηση ότι βρίσκεσαι σε ανοιχτή θάλασσα. Ατενίζοντας αυτό το τοπίο όπου υπάρχουν μόνο ο ουρανός, η θάλασσα και η γραμμή που τα ενώνει, βρίσκω ηρεμία, αποφορτίζομαι και ισορροπώ. Όπως έχει πει και ένας από τους χειμερινούς κολυμβητές " η φύση απελευθερώνει το πνεύμα". Η σχέση μου με το μέρος αρχικά ήταν βίαια και σπασμωδική μπορεί να βουτούσα στο νερό με τα ρούχα, ή να έβαζα τα πόδια μου μαζί με τα παπούτσια στο νερό, ή να βουτάω με μαγιό τον Ιανουάριο χωρίς να έχω κάνει τη συνέχεια από τα θερινά μπάνια ως τον χειμώνα. Ήταν μια παρόρμηση και μία ανάγκη σωματική που δεν μπορούσα να της αντισταθώ. συνέβαινε από μόνη της. Αργότερα καθώς αναζητούσα διάφορους τρόπους εκτόνωσης και εύρεσης ηρεμίας συνέβη μία συζήτηση, όπου μου πρότεινε ο συνομιλητής να εστιάζω στη θάλασσα και να συνομιλώ μαζί της εφαρμόζοντας διάφορες τεχνικές. Αυτό λειτούργησε σαν διαλογισμός και συγκέντρωση στα προβλήματα που με απασχολούν και η συγκέντρωση οδηγεί στη λύση, ή κάτι τέτοιο... και φυσικά η επαφή με ένα τόσο απέραντο σώμα, τη θάλασσα, το νερό - πηγή ζωής, τη μάνα φύση.

Πολύ παλαιότερα θυμάμαι ότι συζητούσα πάλι το θέμα των ενεργειακών μου εκρήξεων που ξεχύνονται σα χείμαρροι ανεξέλεγκτοι και παίρνουν σβάρνα όποιον είναι σε κοντινή ακτίνα (με αρνητικές επιπτώσεις στην προσωπική μου ζωή συνήθως συνεπάγεται την απομόνωση) και ο συνομιλητής είχε πει ότι η θάλασσα λειτουργεί σαν τεράστιος πυκνωτής ενέργειας οπότε θα δρούσε ευεργετικά η επαφή με τη θάλασσα.

Αυτές οι πληροφορίες στο χρόνο ήρθαν να συναντηθούν Μία απ αυτές τις μέρες που βασανίζομαι και που για να ηρεμήσω έφτασα για άλλη μία φορά στον Νηρέα. Ήμουν χάλια ψυχολογικά, απομονωμένη, προδομένη, αγχωμένη, σε μεγάλη ένταση. Δεν με χωρούσε ο τόπος. φιλοβρέχομαι στη θάλασσα, παρατηρώ το τοπίο, τις πέτρες, και καθώς τριγυρίζω το μέρος μία έντονα άσπρη επιφάνεια με τεράστια μαύρα γράμματα βρίσκεται μπροστά μου. Ήταν τόσο έντονη η χρωματική αντίθεση που με ανάγκασε να τη διαβάσω: "ΘΑΛΑΤΤΑ ΚΛΥΖΕΙ ΠΑΝΤΑΤΑ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΔΕΙΝΑ". Εκείνη τη στιγμή συνέβη κάτι μαγικό. Έντονο σαν να έπεσε κεραυνός. Σαν να μου μίλησε ο τόπος όχι με τη χάρη και τις ιδιότητές του, αλλά με γραπτό λόγο. "Είμαι εδώ εγώ για σένα, την ώρα που δεν έχεις να στραφείς πουθενά και να ηρεμήσει τα νεύρα σου και τις δυστυχίες που σου προκαλεί το ευαίσθητο νευρικό σου σύστημα και ο πολλαπλασιαστές συναισθημάτων σου. Γιατί είμαι απέραντη και ατελείωτη. Και είμαι κομμάτι των ανθρώπων από πάντα. Και αυτή η σχέση επαναλαμβάνεται αιώνια όπως βλέπεις και από την σύνταξη της φράσης στα αρχαία ελληνικά. Και μπορώ να αποπλύνω όλες τις δυστυχίες από πάνω σου.." Εκείνη την ώρα είπα στον εαυτό μου " μα πως δεν το είχα σκεφτεί τόσο καιρό;;;!!!" θα αφιερώσω ότι συνέλεγα τόσα χρόνια σε αυτόν τον τόπο. Τη γνώση μου και τις δεξιότητές μου, όπως έχει κάνει ο κάθε χειμερινός κολυμβητής εδώ, ο καθένας όπως ξέρει κι όπως "μπορεί". Κι όταν λέω την γνώση που συνέλεγα τόσα χρόνια, είναι το μόνο πράγμα που έκανα στη ζωή μου, γιατί δύσκολα νικάει ένας δυσλεκτικός ένα εκπαιδευτικό σύστημα που είναι αντίθετο με τον τρόπο που λειτουργεί ο εγκέφαλός του. Και δεν έκανα τίποτε άλλο απ αυτό το αέναο βραχυκύκλωμα τόσα χρόνια που μόνο το νερό μπόρεσε να με βοηθήσει. όταν πηγαίνω σε αυτόν τον τόπο, μου έρχεται ένας στοίχος στο μυαλό.

“this is my church
this is where i heal my hurts”

πάμε πίσω στο Βαλατσό,
μου έδωσε την αίσθηση ότι εντυπωσιάστηκε
κι εκείνος με το μέρος και τις κατασκευές που
έχουν κάνει μόνοι τους οι χειμερινοί κολυμβητές.
Με ρώτησε αν θα έκανα μια εννοιολογική
διπλωματική, μια κατασκευή ή και τα δύο;
εννοιολογική δηλαδή η πορεία των σκέψεών
σου και η παρουσίασή τους.
Του έλεγα ότι στην αρχή ήθελα να κάνω μία
πρόταση ανασχεδιασμού και ανάπλασης
των είδη υπαρχόντων πραγμάτων ενταγμένα
όμως στο τοπίο και συνέχισα λέγοντας ότι το
συζητήσαμε με εσάς (τους καθηγητές) ότι θα
ήταν καλύτερα να απαντήσω πιο έμπρακτα σε
αυτόν τον τόπο συνεχίζοντας αυτό που έχουν
ξεκινήσει οι χ.κ..

Τώρα έχω στο μυαλό μου το πλάνο που
συζητήσαμε, καταγραφή, να βάλω το δικό μου
κομμάτι και μετά να το φωτογραφίσω και να το
παρουσιάσω.

Κάποια στιγμή σκέφτηκα ότι ίσως αυτή-αυτές
οι παραλίες είναι μέρη όπου οι άνθρωποι της
πόλης, πηγαίνουν λίγο πιο έξω, σε σημείο
παραθεριστικού χαρακτήρα και κάνουν ό,τι
θέλουν (προσωπική επέμβαση) ΧΤΙΖΟΥΝ.
Έτσι αισθάνονται ότι έχουν κάνει κάτι στη ζωή
τους, αισθάνονται καλύτερα με τον εαυτό τους,
τους φεύγει η κατάθλιψη της σύνταξης και της
αίσθησης ότι είναι άχρηστοι στην κοινωνία
(το group που καταναλώνει περισσότερες
σοκολάτες είναι τα παιδιά, οι φοιτητές και οι
γέροι. Η σοκολάτα είναι το υποκατάστατο της
κοινωνικής αναγνώρισης). Έτσι κι εγώ θα ήταν
καλύτερα να μην ονειρευτώ τι θα ήταν πιο
ευχάριστο και να μείνει στα σχέδια της σχολής
όπως πόσα άλλα project...

Ο Θωμάς Παπαθομαϊδης, από τους
παλαιότερους χειμερινούς κολυμβητές
συνταξιούχος γυμνασιάρχης, αρχίζει να
μου εξιστορεί πώς έγιναν όλα αυτά τα
κατασκευάσματα.
ότι στην αρχή δεν υπήρχαν όλα αυτά που έχουν

σημειωθεί στα σχέδια.

ότι ήταν όλο πέτρες-πρανή. τα καθάρισαν (έριξαν όλες τις πέτρες στη θάλασσα) και έφτιαξαν τις κερκίδες. μετά τα στέγαστρα και τους κύριους πάγκους. Την περίφραξη και τα ψηφιδωτά. κοινότητα Πορταριάς έκανε ο αντιανεμικό και την σκληροπυρηνική σκάλα.

Όταν τους ρώτησα τι άλλο θα ήθελαν να προστεθεί σαν κατασκευή μου είπαν τα παρακάτω:

1. Να γίνει μία προβλήτα στη θάλασσα όπως έχουν οι ψαράδες στον Άγιο Κωνσταντίνο
2. Να κλείσει ο χώρος της τρίτης καμπίνας-μονάδας - στεγάστρου να δημιουργηθεί κάτι σαν γραφείο του συλλόγου "να πίνουμε καφέ το χειμώνα".
3. Υπήρχε πρόθεση μπροστά στην αντιανεμική κατασκευή να γίνει σκάλα να βουτούν αλλά υπήρχε φόβος να μην προκύψουν προβλήματα με το λιμενικό γιατί χρειάζεται άδεια κάθε κατασκευή στο Νηρέα.

αντιπρότευνα να γίνει στον κυματοθραύστη η κάθοδος, και ίσως κάποια επιφάνεια που θα μπορούσαν να αράζουν να τους υποστηρίξει κάτι στη διαδρομή τους μέσα στη θάλασσα. "να υπάρχει κάτι για να κρατιώμαστε να βουτάμε και να πιανόμαστε να βγαίνουμε" έλεγε ο Θωμάς.

- 4 είπαν για ένα δεύτερο μονοπάτι απ την δεξιά μεριά της παραλίας. να υπάρχει 2η κάθοδος από το δρόμο στην παραλία για αποσυμφόρηση του μπροστινού μέρους.
- 5 υπάρχει ένας σωλήνας της ύδρευσης που περνάει από όλες τις παραλίες και καταλήγει στις πλάκες. το καλοκαίρι ρουφάνε το νερό οι πρώτες παραλίες και ο Νηρέας δεν έχει νερό. Για αυτό θέλουν να γίνει μια δεξαμενή μισού τόνου, να σκαφτεί και να θαφτεί και να έχουν νερό όλη την ώρα.

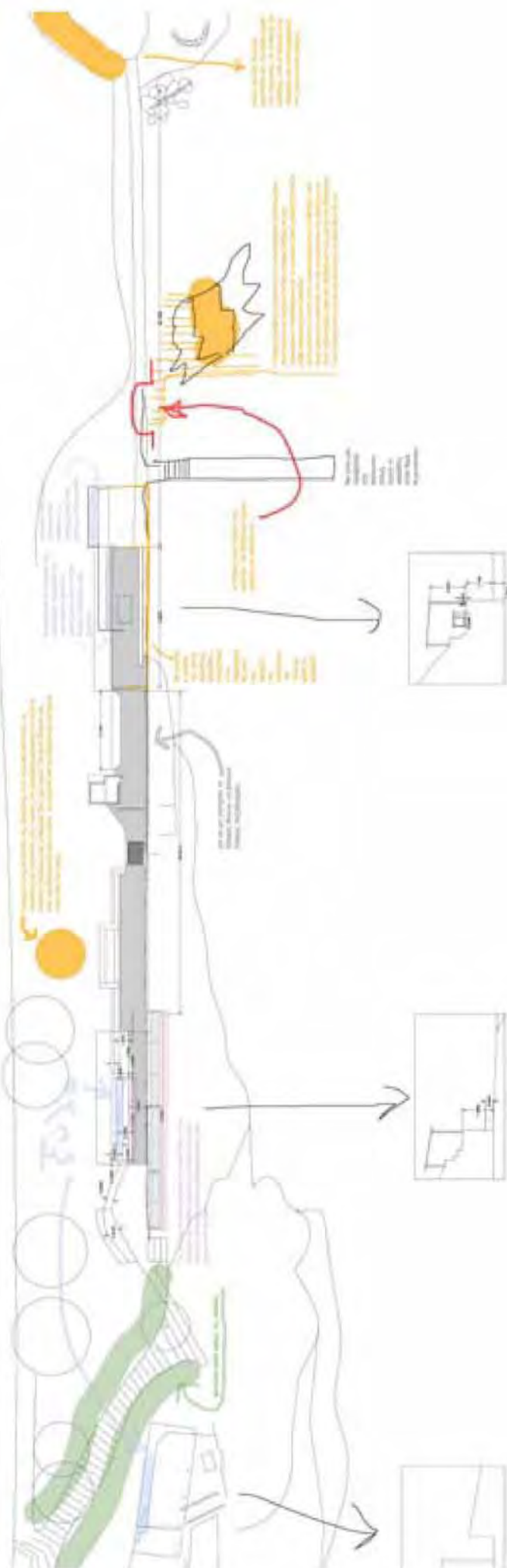
5 να γίνει ανακαίνιση της κομπαστής, να μπει

αντιγλιστρικό έδαφος στον κτιστό διάδρομο

- 6 οι πέτρες των τοίχων που κρατάνε τον διάδρομο έχουν αρχίσει να υφίστανται καθίζηση. χρειάζεται αναστήλωση

η νομαρχία έχει αναλάβει πριν από 2 χρόνια για να μην γίνει ατύχημα να μπαλώσει ένα κενό. το χρέωσε ένας γνωστός σε ένα δημόσιο έργο κ το φτιαξε. Δημιουργήθηκε αργότερα μια δεύτερη τρύπα στον λιθόκτιστο τοίχο (αποκολλήθηκαν οι πέτρες και έπεσαν στη θάλασσα) και μένει αφτιαχτη....

- 7 το αποδυτήριο δέχτηκε επίθεση και

ξεχαρβαλώθηκε. το μπάλωσαν αλλά θεωρούν ότι χάλασε (έμενα λειτουργικότατο μου φαίνεται).

8 φύτευση κατά μήκος της σκάλας

Αυτά ως προς τις σκόρπιες συζητήσεις που δεν είναι καταγεγραμμένες όλες σε βίντεο.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

(Οι πληροφορίες αυτές είναι αντλημένες από τα βίντεο)

όνομα

Σταύρος Βασιλειάδης

ασχολία

Συνταξιούχος

Δούλευε εργοστάσιο αρμάτων στο Βελεστίνο ανακατασκευή αρμάτων. Τα άρματα δηλαδή του στρατού μεταφέρονται στο εργοστάσιο λύνονται συντηρούνται τα στέλνουν πίσω στο στρατό.

πόσα χρόνια κολυμπάει χειμώνα

40 χρόνια χειμερινός κολυμβητής

πώς ξεκίνησε

“πως ξεκίνησες;” “Δεν σταμάτησα.” (δε σταμάτησε τα καλοκαιρινά μπάνια και τα συνέχισε μέχρι το χειμώνα)
παρομοιάζει τη χειμερινή κολύμβηση ως...
“Μικρόβιο-ναρκωτικό...”

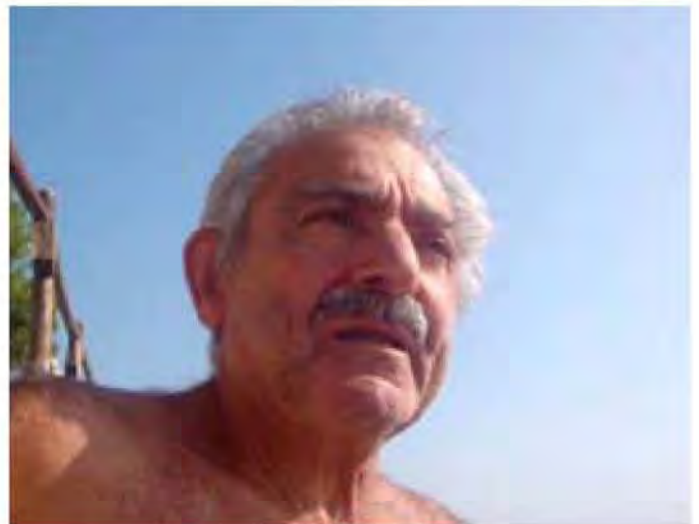
ακολουθούν οι επόμενες γενιές;

η οικογένεια δεν ακολουθεί στα χειμερινά μπάνια

βοήθησε στην κατασκευή οικοπέδου και δεν

θέλει να γίνει κάτι επιπλέον

πήγαινε και στον ορειβατικό

όνομα

Θωμάς Παπαθωμαϊδης

ασχολία

συνταξιούχος γυμνασιάρχης

πόσα χρόνια κολυμπάει χειμώνα

25

πώς ξεκίνησε

Προσηλυτίστηκε από συνάδελφο.

Εντυπωσιάστηκε ο συνάδελφος του από το πόσο κουκουλωμένος ήταν στην Ερμού όπου διασταυρώθηκαν, και του λέει “Έλα να σε σκληραγωγήσω!”

Δεν έχει αρρωστήσει ποτέ από τότε δεν ξέρει τι σημαίνει ασπρίνη !!!

Διαβάξει αποκόμματα από εφημερίδες

όνομα

Ξανθή

ασχολία

Οικιακά

πόσα χρόνια κολυμπάει χειμώνα

15

πώς ξεκίνησε

Τραύμα τένοντα

Ήταν να μπει στα χειρουργεία γιατί είχε κοπεί ένας τένοντας στην περιοχή του αυχένα

Αυτό που την απασχολεί είναι η ανακαίνιση και η συντήρηση

όνομα

Αλέξανδρος Γιαννιάς

ασχολία

συνταξιούχος καθηγητής σε τεχνικό λύκειο γεωπόνος

πόσα χρόνια χειμερινός κολυμβητής

26 (από το '85)

πώς ξεκίνησε

Λόγω υγείας. Είχε πρόβλημα με τις αμυγδαλές του όλο το χειμώνα και έτσι

αναγκάστηκε να ξεκινήσει μπάνια για να ισχυροποιήσει το ανοσοποιητικό σύστημα.

“Τον 1ο χρόνο” λέει “τον ενόχλησε 1 βδομάδα”

“Τον 2ο χρόνο 2 μέρες” κ από τον 3ο χρόνο και μετά δεν ξαναενοχλήθηκε από τις αμυγδαλές!!!!

Τα 5 λεπτά το χειμώνα σε βοηθάνε να έχεις μια καλή φυσική κατάσταση

αναγκάζονται όλα τα όργανα να λειτουργήσουν σε ένταση κ αυτό βοηθάει στην καλή λειτουργία του οργανισμού”

Απέκτησε αντοχή στο κρύο, πράγμα που τον βοηθάει στην ορειβασία στις χιονισμένες διαδρομές.

Το καλοκαίρι αν και είναι στη θάλασσα δίπλα δεν κάνει πολλά μπάνια, προτιμά τον χειμώνα. “Τα 5 λεπτά το χειμώνα έχουν καταντήσει πάθος”

Εκτός από το μπάνιο, υπάρχει η κοινωνική επαφή και η κατασκευή που συμφωνούν όλοι ότι δρα ψυχοθεραπευτικά.

“όποιος δεν κάνει μπάνιο το χειμώνα δεν μπορεί να καταλάβει τη γλύκα της θάλασσας”

Κάνει canioning, είχε πάει στην ομάδα διάσωσης σαν εθελοντής όταν είχε πέσει το c130. Μπήκε στο ελικόπτερο και έπαθε ζημιά στο τύμπανο, γι αυτό σταμάτησε τις καταδύσεις. Ορειβατικό σκι, αναρρίχηση.

δεν καπνίζει.

Μόνο ο γιος του ακολουθεί στη χειμερινή κολύμβηση ενίοτε αλλά η πόλη που μένει δεν του το παρέχει.

ιστορία κατασκευών

Αρχικά αντί για πάγκος υπήρχε κορμός δέντρου.

Εκείνη την εποχή οι χειμερινοί κολυμπούσαν γυμνοί (“ξεβράκωτους” τους αποκαλούσαν) Πριν κάποια χρόνια άρχισαν να έρχονται γυναίκες και αναγκάστηκαν να φορέσουν μαγιό. Ατυχές συμβάν: έτυχε μια φορά να κάνει μόνος του γυμνός μπάνιο και ενώ η παραλία ήταν άδεια και ο καιρός συννεφιασμένος και ψυχρός, κατέφθασε γυναικείος πληθυσμός και δεν μπορούσε να βγει από τη θάλασσα.

Αναγκάστηκε να περιμένει μισή ώρα μέσα στο νερό. Η μισή ώρα είναι κατάχρηση κατά τη διάρκεια του χειμώνα. Τα πέντε λεπτά αρκούν.

πάγκοι

1 Η πρώτη προσπάθεια να κατασκευάσει τους πάγκους ήταν με μεταλλικό σκελετό αλλά το πήρε το κύμα.

2 Μετά προσπάθησε να το στερεώσει καλύτερα σκάβοντας βαθιά μέχρι τον βράχο, έχωσαν τα σίδερα αλλά πάλι το κύμα τα χτύπαγε δημιουργούσε κενό κ τα κατέστρεφε οπότε κατέληξαν ότι πρέπει να τα χτίσουν.

3 Η τωρινή κατασκευή είναι με τα ίτον και την επικάλυψη με ξύλο για να μην κρυώνουν το χειμώνα όταν κάθονται.

Για να μην τα καταστρέψει το κύμα θέλει να τα καλύψει με πλάκα Καρύστου η οποία είναι κατ'αυτόν η πιο ανθεκτική και ενδιαφέρουσα από χρωματική άποψη.

Το ίδιο θα εφαρμόσουν και στις κερκίδες κάτω από το στέγαστρο, πλάκα Καρύστου στη μετόπη και σανίδες εκεί που κάθονται γιατί το χειμώνα το τσιμέντο είναι κρύο!!!

υπόστεγα

Έφτιαξε 3 υπόστεγα.

Στην αρχή τα υπόστεγα είχαν επάνω καλάμια, μουσαμάδες (“σαν γύφτικο τσαντίρι”).

Τα αντικατέστησε με τα τωρινά υπόστεγα, φτιαγμένα από λαμαρίνα και ξύλο τα οποία έχουν αντέξει στο χρόνο. Στεγάζουν από τη βροχή το χειμώνα και από τον ήλιο το καλοκαίρι. Αν οι περαστικοί δεν κατέστρεφαν τις κατασκευές (όπως έγινε με την εστία και τα αποδυτήρια) ο σύλλογος θα είχε προσθέσει διαφανείς τέντες ώστε να προστατεύονται από τον παγωμένο αέρα τον χειμώνα.

κουπαστές

Παλιά υπήρχανε σχοινιά αλλά δεν ήταν ασφαλή κ δεν μπορούσαν να τα ακουμπήσουν (πόσο μάλλον να στηριχθούν).

Έφτιαξε στη θέση τους με ξύλο καστανιάς τις υπάρχουσες κουπαστές κι τις πέρασε με βερνίκι εμποτισμού που αντέχει στη θάλασσα και συντηρεί το ξύλο πολύ καλά.

ντους

Το τσιμέντο μάζευε γλίτσα, γλίστραγε και έβαλε σχάρα γαλβανισμένη για να μην σκουριάζει και να μη γλιστράνε.

Αυτό που θέλει να κάνει τώρα είναι να καθαρίσει τη γλίτσα κάτω από τη σχάρα και να φτιάξει ένα σωλήνα αποχέτευσης για να καθαρίσουν τα βράχια (?? ! εμένα προσωπικά μου αρέσει που το τσιμέντο έχει πάρει φυσικούς χρωματισμούς και συνεχίζει να γλύφει τον λιθόκτιστο τοίχο δείχνοντας το ίχνος του νερού και τη δύναμή του να διαβρώνει και να δίνει ζωή σε μικροοργανισμούς και βρύα)

κάθοδος

Θέλουν να βάλουν κυβόλιθους εκεί που είναι οι γραμμές (όπως έγινε στον Ιάσονα) για να μην πατάνε χώματα και βρομιές.

άλλες εργασίες

Σημείωση: υπάρχει μία τοιχογραφία με τον Νηρέα έναν θαλάσσιο θεό μαζί με τις κόρες του τις Νηρηίδες, ο οποίος έχει επικαλυφθεί με τις πρόχειρες δημιουργίες ενός φιλάθλου της Νίκης Βόλου με spray. Θα μπορούσε μια επέμβαση να είναι εικαστική;

Ο Θωμάς ήθελε να φτιάξει σκάλα να κατεβαίνει να βουτάει, βρήκε (ο Γιαννιάς) υλικά και τρόπο να το κάνει και ο σύλλογος διαφώνησε γιατί είναι ακριβό έργο και μην έχουνε και προβλήματα με το λιμεναρχείο.

Να ψηλώσει το παγκάκι της ψησταριάς να φτάνει το πακτωμένο τραπέζι (φτιαγμένο από κόντρα πλακέ θαλάσσης και βερνίκι)

δάπεδο

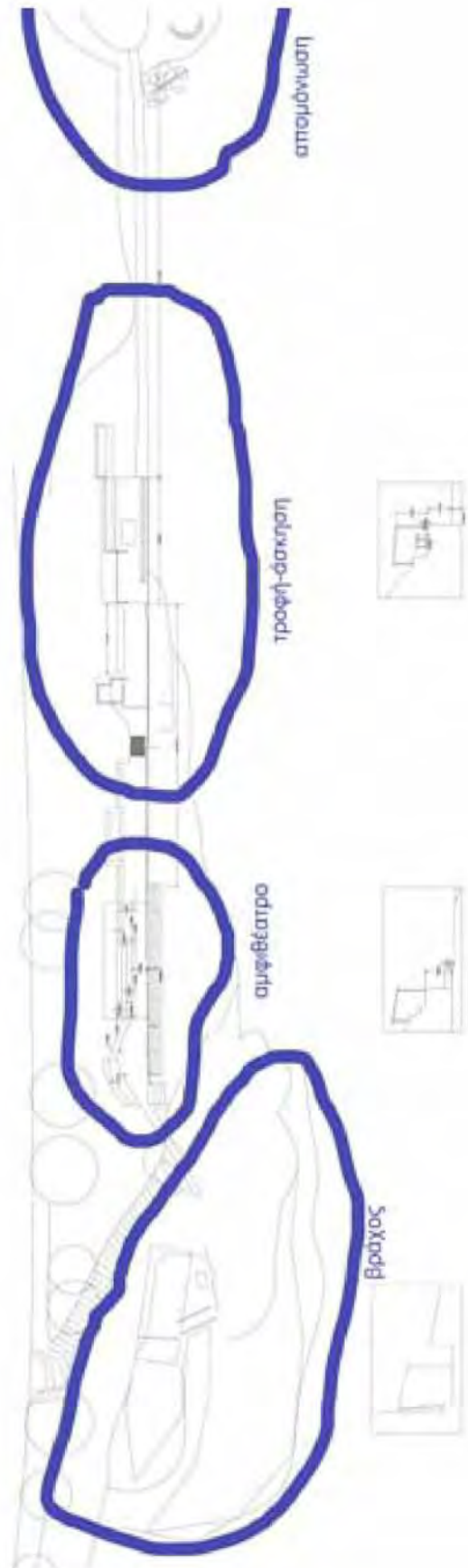
Να επιστρωθεί με πλάκες πεζοδρομίου.

Μετά πιάσαμε συζήτηση δημιουργίας καταστροφής:

Όσοι δεν φτιάχνουν να μην καταστρέφουν και γενικότερα μιλήσαμε μια συζήτηση περί φυσιολατρία και πως αυτή επιδρά στον άνθρωπο την πνευματική τη σωματική και κάτι άλλα υπαρξιακά (την έχω και σε video αλλά επειδή η κάρτα μνήμης μου είναι μικρή και πήγα σπίτι και την άδειασα γύρισα και ξανασυνέχισα τη συνέντευξη και μου ξανατελείωσε, έχω γραμμένη τη συζήτηση σε ένα χαρτί). Έχω και κάποιες άλλες συνέντευξη από έναν άλλο κύριο που δουλεύει σε απορριμματοφόρο, έναν καθηγητή αγγλικών, έναν εργάτη της ΑΓΕΤ, έναν μανάβη και έναν που δουλεύει σε internet cafe που δεν τις έχω απομαγνητοφώνησή ακόμα. Επειδή μου παίρνει πολύ χρόνο να συγκεντρωθώ να γράψω και με δυσκολεύει πολύ, θα ήθελα λίγο να προχωρήσω στα σχεδιαστικά και στα κατασκευαστικά και αν έχετε χρόνο να δείτε και τα video, και τις απομαγνητοφωνήσεις να τις τρέχω παράλληλα κ να μην κάνω μόνο το mail.

Αφού σχεδιάσω τις προσθήκες αυτές για όλη την παραλία, σκέφτομαι να κατασκευαστεί, αν κατασκευαστεί, μία επιφάνεια με φιλική θερμοκρασία προς το ανθρώπινο σώμα για το 1ο υπόστεγο με ύψος μουσειακό για να τονίζει τον χαρακτήρα που δίνει το γλυπτό μπροστά από το στέγαστρο, η απότομη

ογκώδης κεκλιμένη πλάκα της συγκεκριμένης υποπεριοχής. Γιατί αν παρατηρήσει κανείς η παραλία χωρίζεται σε υποπεριοχές ανα υπόστεγο περίπου. Σας επισυνάπτω το σχέδιο με τις υποπεριοχές.

Όνομα: Βοζηνάκης

Ξεκίνησε να κολυμπάει το 1966

Εν συνέχεια ιδρύθηκε ένας πυρήνας χειμέριων κολυμβητών που αυξήθηκε με την πάροδο των χρόνων. Από τους "παλιούς" έχουν μείνει Μόνο τρεις, εκ των οποίων ο ένας είχε τις ιδέες για τα έργα.

Ποιος ο λόγος των

χειμερινών μπανιων?

Υπήρξε κολυμβητής στον ναυτικό όμιλο Βόλου, έπαιζε πόλο και εν συνεχεία ορειβάτης ως τώρα στον ορειβατικό όμιλο Βόλου. Έχει συμμετάσχει σε πανελλήνια ορειβατική συγκέντρωση στο Γκιγκελο. Έχει να αρρωστήσει χρόνια λόγο της θάλασσας.

Μέχρι το 1975 όλοι οι κολυμβητές που πήγαιναν σε αυτή την παραλία έκαναν γυμνισμό και δίνουν έως και τώρα κάποια χρήματα μηνιαία για τα έργα που υπάρχουν και για τη συντήρησή τους.

Στην ερώτηση αν θέλει να γίνουν κάποια καινούργια συμπληρωματικά έργα:

Απαντάει πως τα έργα που υπάρχουν ήδη έχουν κτιστεί από τους ίδιους τους κολυμβητές και πως μετά το 1975 που άρχισε να έρχεται περισσότερος κόσμος (δηλαδή αφού έγιναν τα έργα και μετά, που μπορούσαν να έχουν ευκολότερη πρόσβαση). Υπάρχουν πολλές διαφορετικές ιδέες αλλά πιστεύει πως είναι ανώφελο λόγω των καταστροφών που γίνεται από τους επιτήδειους. Και συμπληρώνει πως όσα περισσότερα έργα γίνονται τόσο χειρότερα είναι για τους ίδιους γιατί εκεί βρίσκουν καταφύγιο οι χρήστες ναρκωτικών. Προτιμάει το χώρο "καθαρό"

Ανώνυμος.

Πως ξεκίνησε ο σύλλογος:

Ο πρόεδρος του συλλόγου ήταν ιστορική προσωπικότητα. Ιδρύθηκε πριν από 50 χρόνια. Αποτελούνταν μόνο από άντρες και γι' αυτό μπορούσαν να κάνουν γυμνισμό. Οι γυναίκες δεν εισέρχονταν στο χώρο. Το θέμα του γυμνισμού βέβαια ήταν αρκετά προκλητικό σε σημείο φυλάκισης από το λιμενικό σώμα. Επάγγελμα: Καθηγητής Αγγλικής Φιλολογίας (έχει εμπειρία από όλες τις βαθμίδες εκπαίδευσης)

Ξεκίνησε το χειμερινό κολύμπι πριν από 50

χρόνια

Λόγος ψυχολογικός: Η ηρεμία, η ελευθέρια και η αισιοδοξία που σου δίνει έστω και μια βουτιά στη θάλασσα. Ακόμα και όταν οδηγήσαι προς την κατάθλιψη το νερό σου γεννάει νέα ψυχολογία. Κύριος λόγος να φύγουν τα νεύρα μετά τη δουλειά.

Επίσης συνδύαζαν πορείες ως τη Μακρινίτσα και στον γυρισμό κολύμπι.

Λόγος σωματικός: Πολύ ενεργητικότητα και αϋπνίες από την εφηβεία. Δεν οδηγήθηκε σε φαρμακευτική αγωγή αλλά σε γυμναστική, πεζοπορείες και κολύμπι.

Όνομα: Βάιος Παπαδημητρίου

Επάγγελμα: Πυροσβέστης συνταξιούχος
15 χρόνια κάνει χειμερινό κολύμπι

Λόγος: Για να δει απλά πως είναι, ηρεμία, χαλάρωση, λόγω παρέας.

Στην ερώτηση για τα έργα:

Δεν θα ήθελε κάτι συγκεκριμένο και θα ήθελε να μείνει φυσικό το περιβάλλον όπως είναι τώρα.

Αλλά σίγουρα θα ήθελε κάποια απλή κατασκευή που θα τον διευκόλυne όπως κιόσκια ξύλινα.

Συμφωνεί να βελτιωθεί ο χώρος αλλά να μην αλλοιωθεί.

Όνομα:

Επάγγελμα: συνταξιούχος, με ιστορικό πολλών διαφορετικών επαγγελμάτων

Ερώτηση: Τι σας τράβηξε να έρχεστε στη θάλασσα;

Απάντηση: Εδώ η θάλασσα είναι σαν ένα μεγάλο εστιατόριο που σερβίρει τα καλύτερα φαγητά και κανείς δεν μπορεί να καταλάβει την αξία τους. Η θάλασσα φέρνει χαρά, ανακούφιση, ευχαρίστηση.

Κάνει χειμερινό κολύμπι 45-50 χρόνια

Πως ξεκίνησαν όλα;

Μ' άρεσε πολύ η θάλασσα..

Βολιώτης ειστε;

Από Καρδίτσα. Μακάρι να ήξερα πως βρέθηκα εδώ... Από την κατοχή.

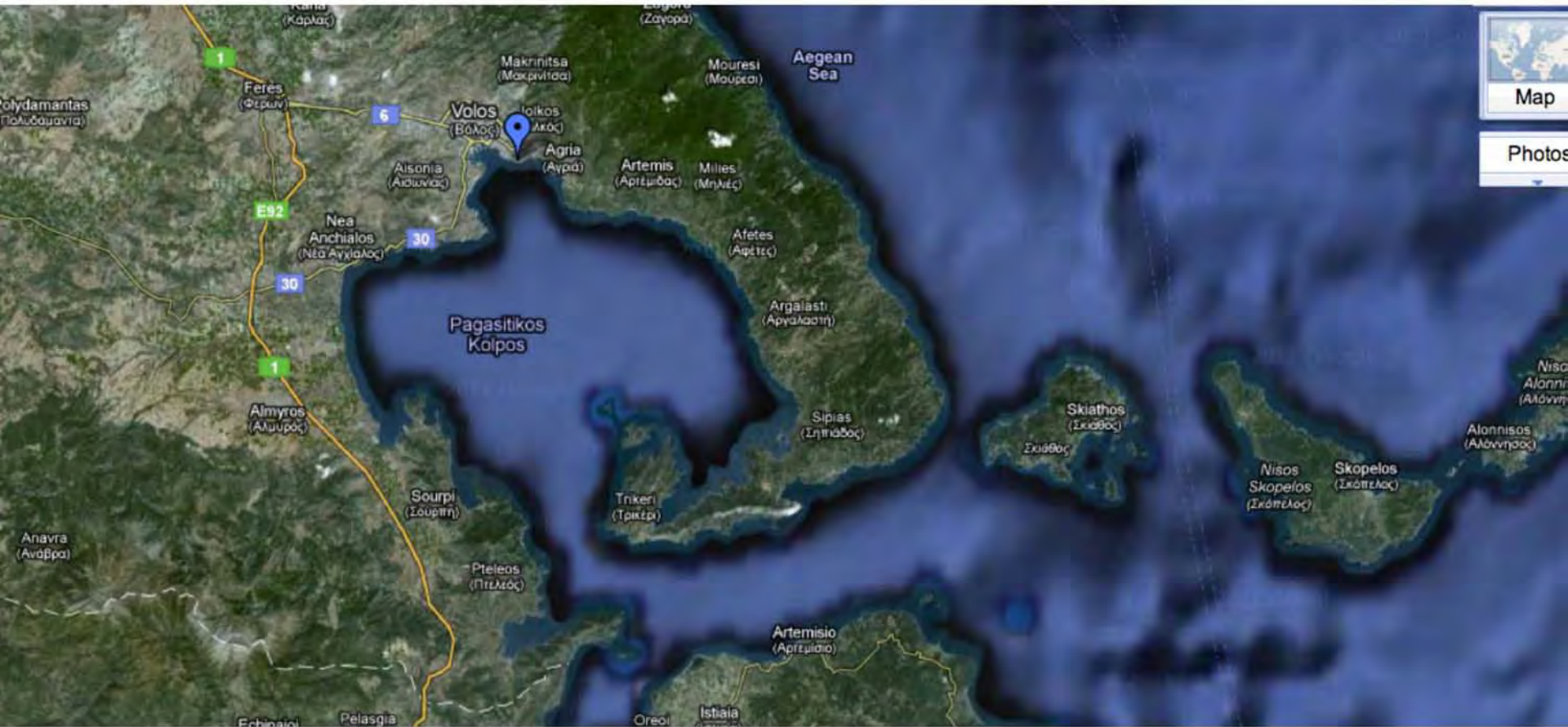
Και εσείς πάντα κάθεστε στην άκρη, μακριά από τους άλλους.

Πάντα, μ' αρέσει η ησυχία, η ηρεμία, οι άκρες..
την απολαμβάνω καλύτερα τη θάλασσα έτσι.
Θα θέλατε να προστεθεί κάτι στο χώρο η θα
είχατε ανάγκη να φτιαχτεί κάτι;
Πολλά θέλουμε να προστεθούν αλλά δεν
μπορούμε να συνεννοηθούμε. Θέλουμε να
έχουμε ένα σύλλογο γερο, ενωμένο, καθαρό και
να κάνουμε έργα πάρα πολλά.
Πολλά χρειάζονται να γίνουν αλλά δεν
υπάρχουν χρήματα.
Μα πείτε μου! Πως θέλω να κάνω μια
προβλήτα, μια σκάλα, έναν ουρανοξύστη, μια
γέφυρα, μια τσουλήθρα, τι;
Και πως θα γίνουν αυτά;
Ας αφήσουμε λίγο την φαντασία μας να
καλπάσει. Τι θα φτιάχνατε;
Τι να φτιάξουμε τώρα; Είπαμε δεν μπορούμε
να βρούμε ανθρώπους και οργανωμένοι να
φτιάξουμε καινούργια πράγματα. Μεμονωμένο
ένα άτομο τι να φτιάξει;
Δεν με βοηθάτε!..
Δεν σε βοηθάω..
Θέλω να απελευθερώθηκε λίγο απ το πως θα
το φτιάξω και να πάμε στο τι θέλω να κάνω. Τι
θα ήθελα να υπάρχει εδώ.
Εγώ θα ήθελα να είμαστε όλοι καλοί
συνδρομητές, να είμαστε εντάξει στις
συναλλαγές σε όλα αυτά τα πράγματα που είναι
απαραίτητα για να είναι κάτι όμορφο.
Αλλά συγκεκριμένα δεν μου λέτε ..μήπως τελικά
δεν χρειάζεται τίποτα σαν κατασκευή επιπλέον;
Μα πως να τα φτιάξουμε; Από που θα τα
φτιάξουμε, πολλά θέλουμε να φτιάξουμε, δεν
μπορούμε να τα φτιάξουμε!
Πείτε μου ένα, ένα πράγμα που θέλετε να
φτιάξουμε.
Τα απαραίτητα υπάρχουν τώρα. Δεν χρειάζεται
τίποτα άλλο.
Αρα τελικά καταλήγουμε ότι δεν χρειάζεται κάτι..
Κάτι μου είχατε πει μια φορά.. μου πατε στη
ζωή είναι το τραγούδι το καλο φαγητο και η
θαλασσα; Τι μου είχατε πει;
Ε...τι ερώτηση μου ειχες κανει;
Δεν θυμάμαι,μου ειχατε πει τη συνταγή της
ευτυχίας.
Ε... η θαλασσα ειναι ενα τεράστιο...οχι
τεραστιο..ενα πολυ καλο, καθαρο εστιατοριο
το οποιο εχει ολα τα καλυτερα φαγητα .Οποιος
ειναι ξυπνιος ,ελευθερος μπορει να τα
απολαυσει αυτα.Και ποια ειναι αυτα:αυτα ειναι
η δυναμη,η ασκηση, η χαρα,η απολαυση,τα
παντα,τα παντα... Τι αλλο καλυτερο απο το
να απολαμβανεις αυτο που δεν μπορει να το

φτιαξει κανεις! Λοιπον,τωρα τι θα φτιαξεις εδω;
Τι θα βαλεις;
Ελεγα να σχεδιασω εδω περα,να βαλω ξυλο για
να καθομαστε και να μην κρουνοουμε, το ιδιο και
απο κει,και μια προβλητα εκει και μια δεξαμενη
και μια γουρνα διπλα στην εστια....
Αυτα ποιος θα τα φτιαξει αυτα τα πραγματα?
Εγω θα τα σχεδιασω και καποια απο αυτα θα
κατασκευασω.
Προοδο πανω σε αυτα που αγαπας! Υπαρχει
ωραιοτερο πραγμα; Σου ευχομαι θελιση γερη,
για να αποκτησεις αυτ που ζητάς...

Αυτά προς το παρον....

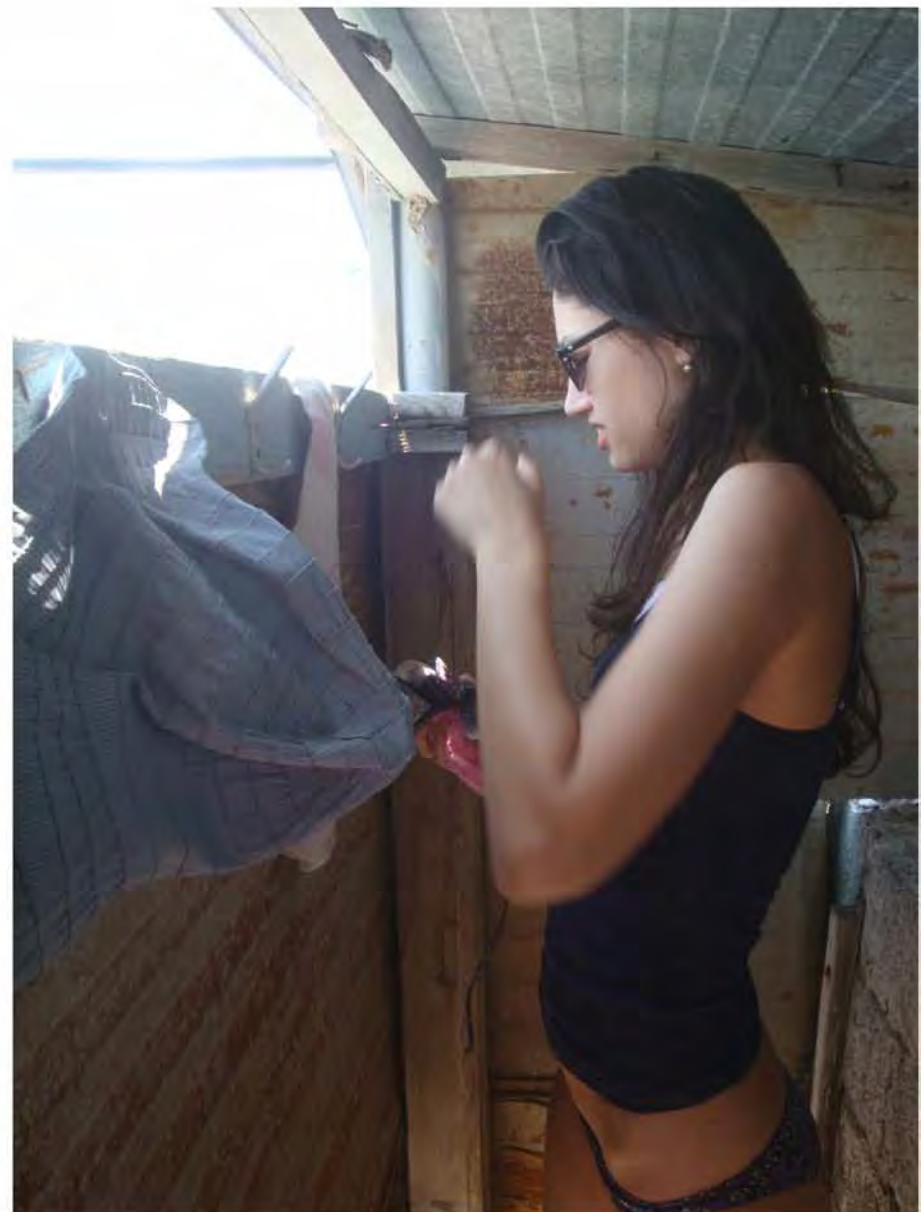

Ασκούμε-προθερμαίνομαι

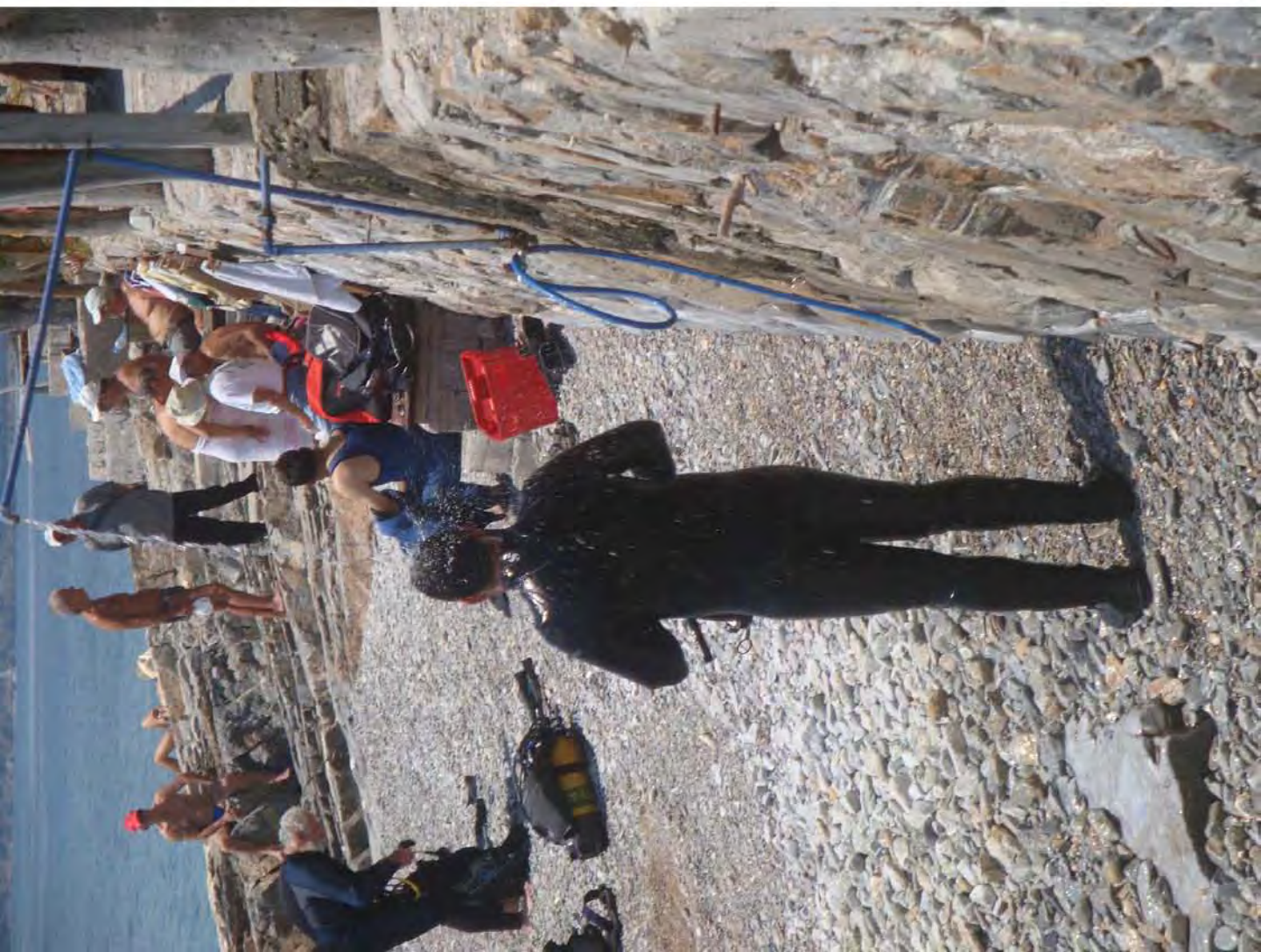

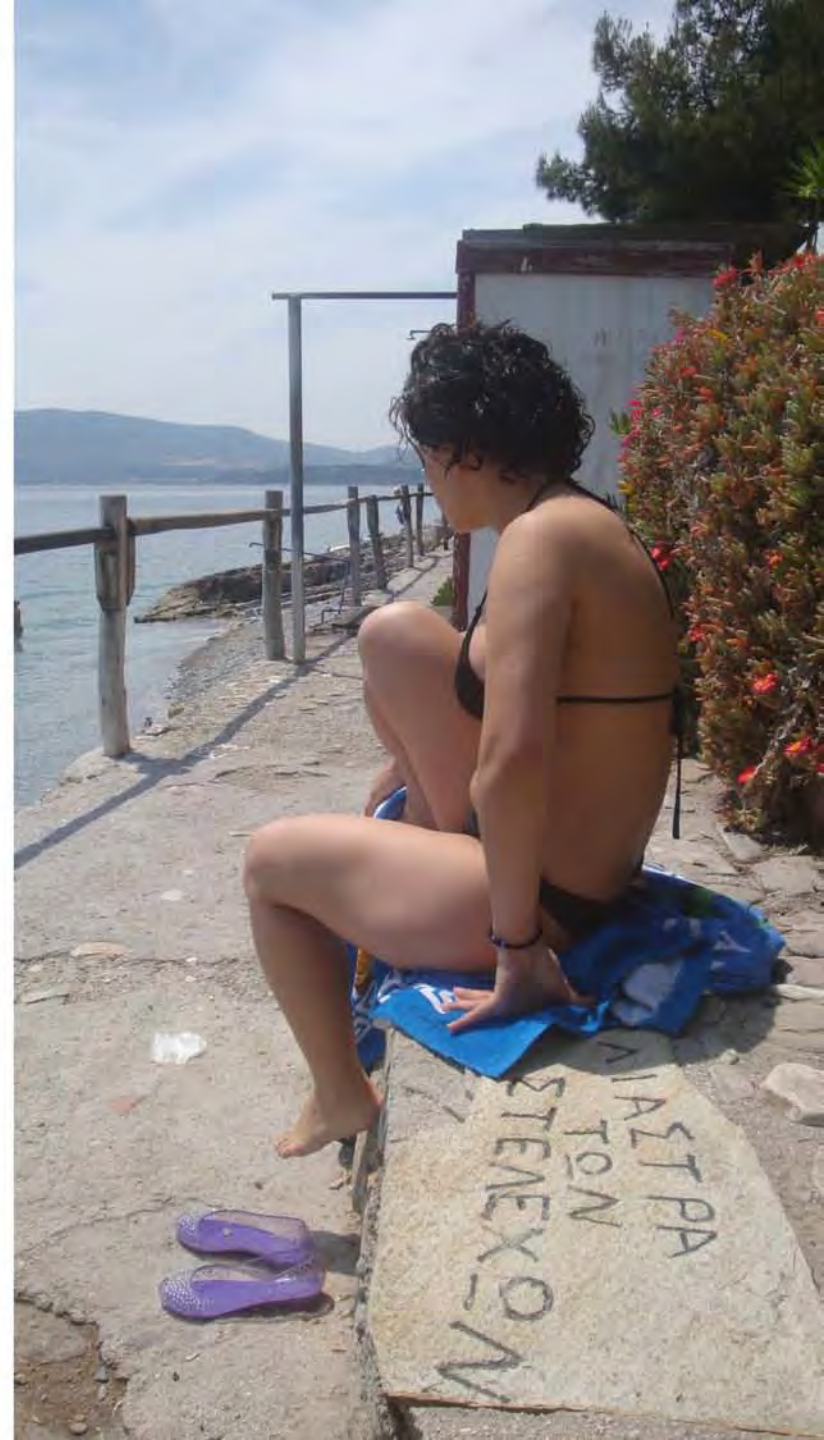

Στεγνώνω, σκουπίζομαι

Ονειροπολώ, διαλογίζομαι, χαλαρώνω

Αποφορώμε από τη θάλασσα

Ακουμπώ, παρατηρώ

Αράζω, συζητάω, ημισκιάζομαι, σκιάζομαι, απολαμβάνω το τοπίο

Κρεμάω

Ακουμπώ

Μοιράζομαι

LOW
BAD
ONEIP

Παρουσιάζω, χαίρομαι

ΑΥΤΗ
ΑΡΧΗ
1950-1977

Έρχομαι σε επαφή με τον βράχο, διαλέγω, συλλέγω

Ζεσταίνομαι από τον ήλιο και τον βράχο, ξαπλώνω, κοιτάζω τη θάλασσα

Ανακαλύπτω, ψάχνω, βρίσκω, ψηλαφώ

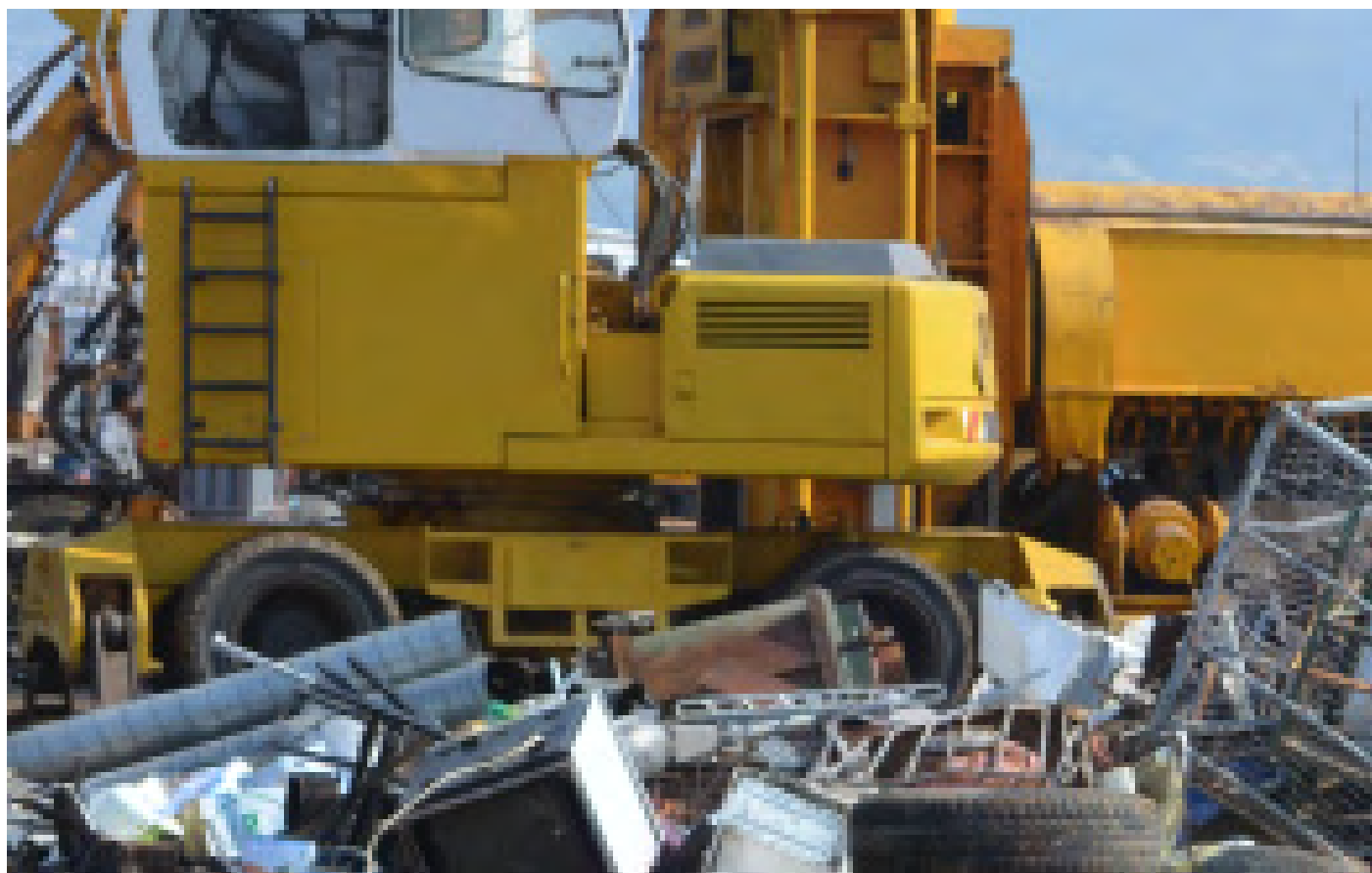

παγκάκι making of
έναρξη εργασιών 7 Μαρτίου
ΠΡΙΝ

Κάπου εδώ βρήκαμε τα ξύλα

μεταφορά στη σχολή με αγροτικό (έβρεχε εκείνη τη μερα, και απ το κρύο ξεχασαμε να καταγράψουμε στιγμιότυπα)

1 | Φτιάχνουμε το πατρόν σύμφωνα με το οποίο θα κοπούν τα ξύλα.
Η περιοχή δεν έχει ρεύμα, οπότε θα πρέπει τα
ξύλα να επεξεργασθούν στη σχολή. (7 Μαρτίου)

Ενημερώνουμε τον πρόεδρο του συλλόγου χειμερινών κολυμβητών τι θα κάνουμε.
Μετράμε το ύψος του υπάρχοντος πάγκου.

Δεν μας ικανοποιεί το ύψος, γιατί στα πόδια δεν σχηματίζεται γωνία 90 μοιρών μεταξύ κνήμη και μηρού.
Καταγραφή της υπάρχουσας πρόχειρης στήριξης.

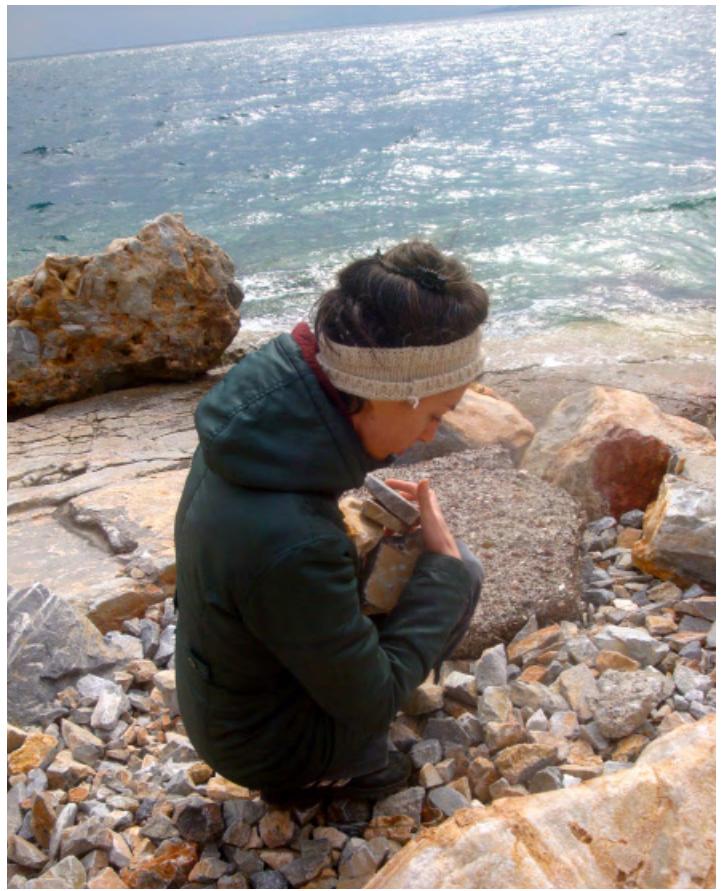
Υπόβαθρο πάγκου.

Ο υπάρχων πάγκος αποτελείται από αρεά ξύλα γεμάτα ακίδες και σκουριασμένα καρφιά, τα οποία έχουν καλυφθεί με τάβλα παλιού σχολικού θρανίου, επίσης φθαρμένο με ακίδες όπου έχει φύγει η πράσινη επικάλυψη. Από κάτω κουρνιάζουν φύδια.

Χμμμ...

Θα χρησιμοποιήσουμε υλικά της περιοχής για να υψώσουμε τον πάγκο.

Πρόχειρη τοποθέτηση πέτρας για πειραματισμό ύψους κατασκευής.

Επανατοποθέτηση επιφάνειας και μέτρηση νέου ύψους.
Ωστόσο οι χειμερινοί κολυμβητές ανυπομονούν:
“Θα κανετε κανα εργο; Άντε σαν το φιοφύρι της Άρτας κατάντησε!”

Ενημερώνουμε το κοινό.

Παροντική κατάσταση.

(Κρατήστε το χρώμα του ξύλου στο μυαλό σας, μια μέρα θα φτάσουμε στις πλάκες και θα εκπλαγούμε με την αλλαγή του)

ΣΤΗ ΣΧΟΛΗ

Πειραματισμός με τα ξύλα. Τι θα μπει που. Που θα μπούν τα σάπια, σε τι αποσταση, με ποια σειρά (γιατί όλα έχουν διαφορετικο φάρδος), γιατί. Εφαρμογή στο πατρόν.
(19 Μαρτίου)

Αντέχουν τα ξύλα;
Αντέχουν :)

Σημαδεύω ότι θα κοπεί.
Αρχίζω να ξύνω τις επιφάνειες.

Και δωστου ξύσημο...

Ξύσημο με σφουγκαράκι-γιαλόχαρτο για τις ατέλειες και τις ακίδες.

Το αποτέλεσμα μετά το ξύσιμο των σάπιων σημείων ήταν να φαίνονται σαν γιαλόξυλα. Γούβες έμειναν όπου υπήρχε περισσότερο πρόβλημα δίνοντάς τους ανάγλυφο φιλικό προς το ανθρώπινο σώμα που προσεχώς θα εφάπτεται πάνω του.

Διάλειμα...
Δοκιμή άνεσης...

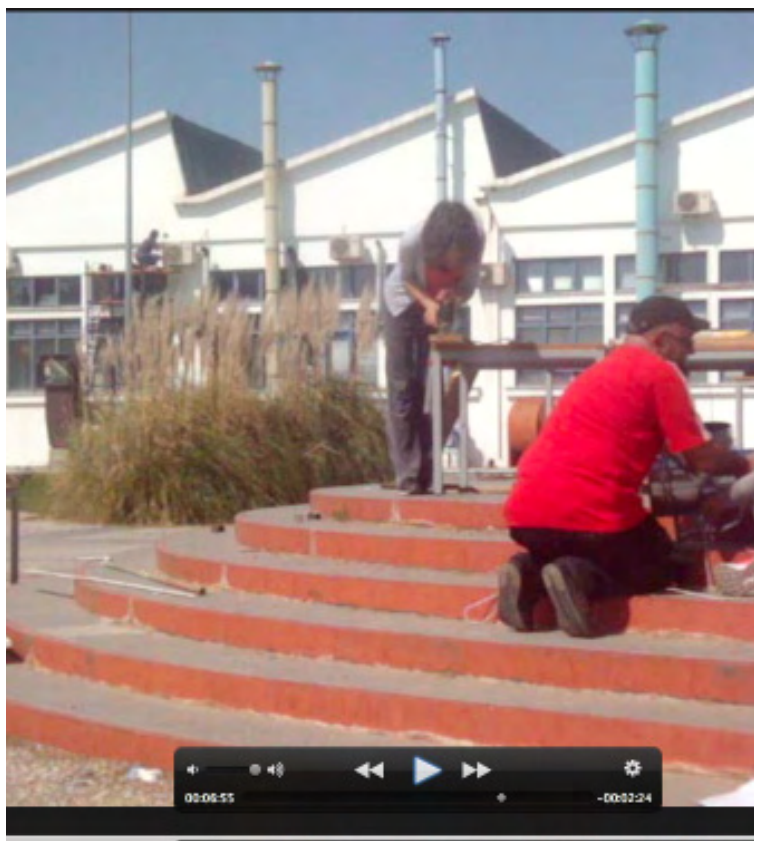
Βάψιμο με βερνίκι εμποτισμού.
(20 Μαρτίου)

Μετράμε τι λείπει ακόμα.

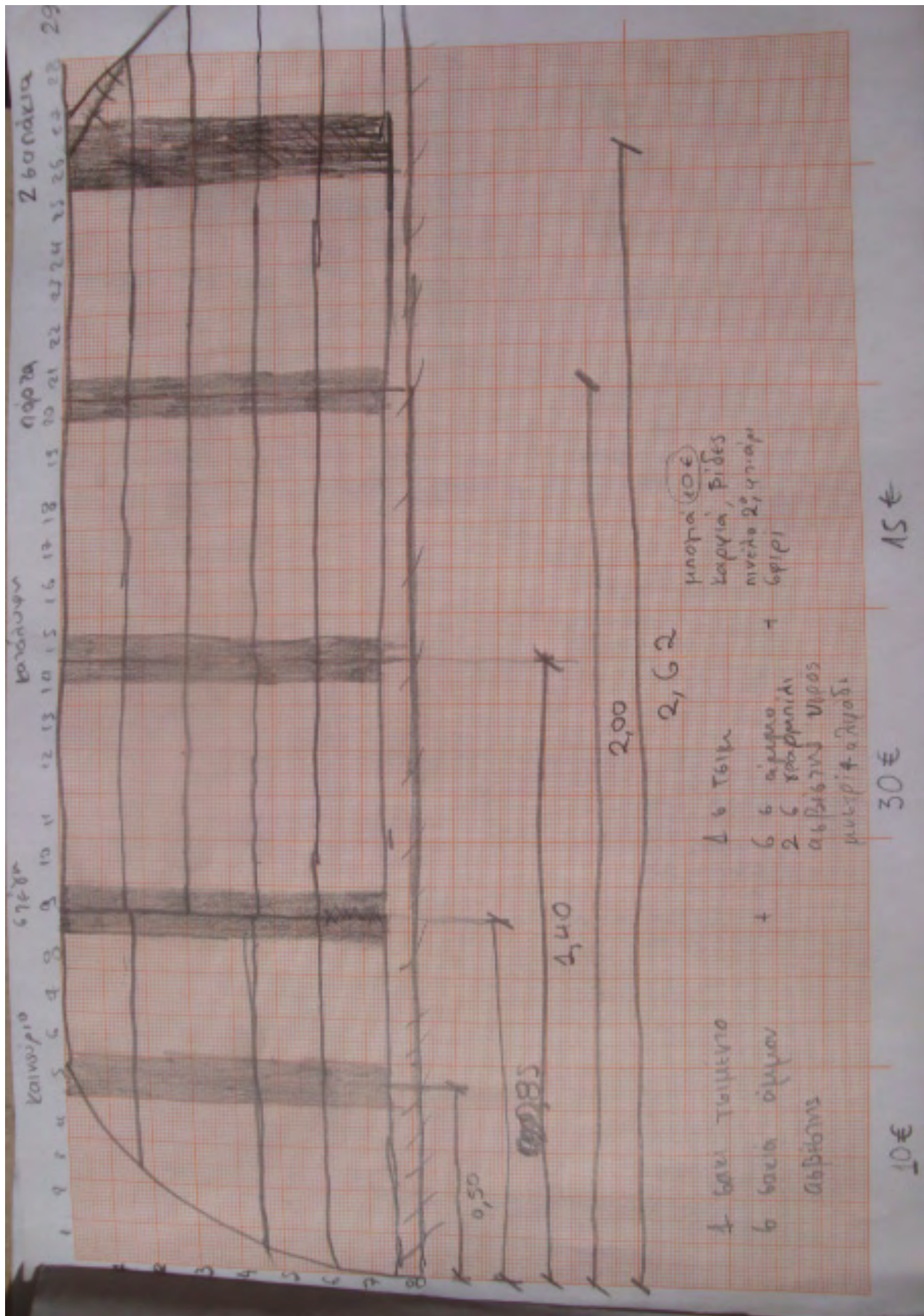
Κώβουμε στο σχημα του πατρών τα ξύλα, βρίσκουμε άλλα μικρότερα στα εγκατελειμένα κτήρια πίσω από τα κτελ, τα ξύνουμε, τα κόβουμε και συμπληρώνουμ την κατασκευή (21 Μαρτίου)

Η κατασκευή θα μεταφερθεί με αγροτικό στις πλάκες.

Καταγραφουμε ποια ξύλα μπαίνουν σε ποια απόσταση.

Ξεκινάμε την ύψωση της επιφάνειας του καθήσματος και την τοποθέτηση των εγκάρσιων ξύλων. (26 Μαρτίου)

Όσο περιμένουμε τον Ναζίμ (πετράς) αποφασίζουμε να ξεκινήσουμε μόνοι μας.. πόσο χάλια μπορεί να το κάνουμε;

Αρκετά χάλια. Ο Ναζίμ απομακρίνει τις πέτρες και το ξαναφτιάχνει από την αρχή. Διαθέτει μόνο απογεύματα γι' αυτό σταματάμε όταν νυχτώνει.

Η κατασκευή φωτογραφίζεται την επόμενη μέρα.
Διαλέγω και μεταφέρω πέτρες για να τελειώσει ο Ναζίμ την κατασκευή
του. Με βοηθάει ένας χειμερινός κολυμβιτής. (27 Μαρτίου)

Αλφαδιάζει, στειρίζει στο τσιμέντο τα επόμενα εγκάρσια ξύλα, ξαναλφαδιάζει, εμείς ωστόσο μπαζώνουμε το κενό μεταξύ της πέτρας και των τσιμεντόλιθων με βότσαλα της ακροθαλασσιάς.

Παράπωνα γίνονται για το ύψος της κατασκευής.

Αποφασίζουμε να λύσουμε το θέμα φτιάχνοντας ένα υποπόδιο στο μισό μήκος της κατασκευής. Με αυτόν τον τρόπο θα βολεύονται άνθρωποι όλων των υψών.

Μέχρι να ξαναευκαιρήσει ο πετράς να φτιάξει το υποπόδιο,
1) καθαρίζουμε από τα χώματα την περιοχή μπροστά από τον πάγκο. Το έδαφος είναι στραβό, οπότε το συμπληρώνουμε το ύψος με γαρμπιλομππετό (δεν υπάρχει φωτογραφικό υλικό)
2)φαίρνουμε τα ξύλα από τη σχολή και τα εφαρμόζουμε στο υπόβαθρο τους.(31 Μαρτίου)

3) Τακτοποιούμε τις υψομετρικές διαφορές των ξύλων που έχουν διαφορετικό πάχος με προσθήκες.

4) Απομακρύνουμε τον κάδο των σκουπηδιών από το οπτικό πεδίο που θα είχε ο καθήμενος και σκάβουμε τρύπα για να θάψουμε μέρος της βάσης του.

Βιδώνουμε τις σανίδες στα εγκάρσια ξύλα για όσο φτάσει η μπαταρία του τρυπανιού.

Θα χρειαστεί να κοπεί κ ένα κομμάτι από την σανίδα που εφάπτεται στους τσιμεντόλιθους και να ξαναέρθουμε με φορτισμένο τρυπάνι.

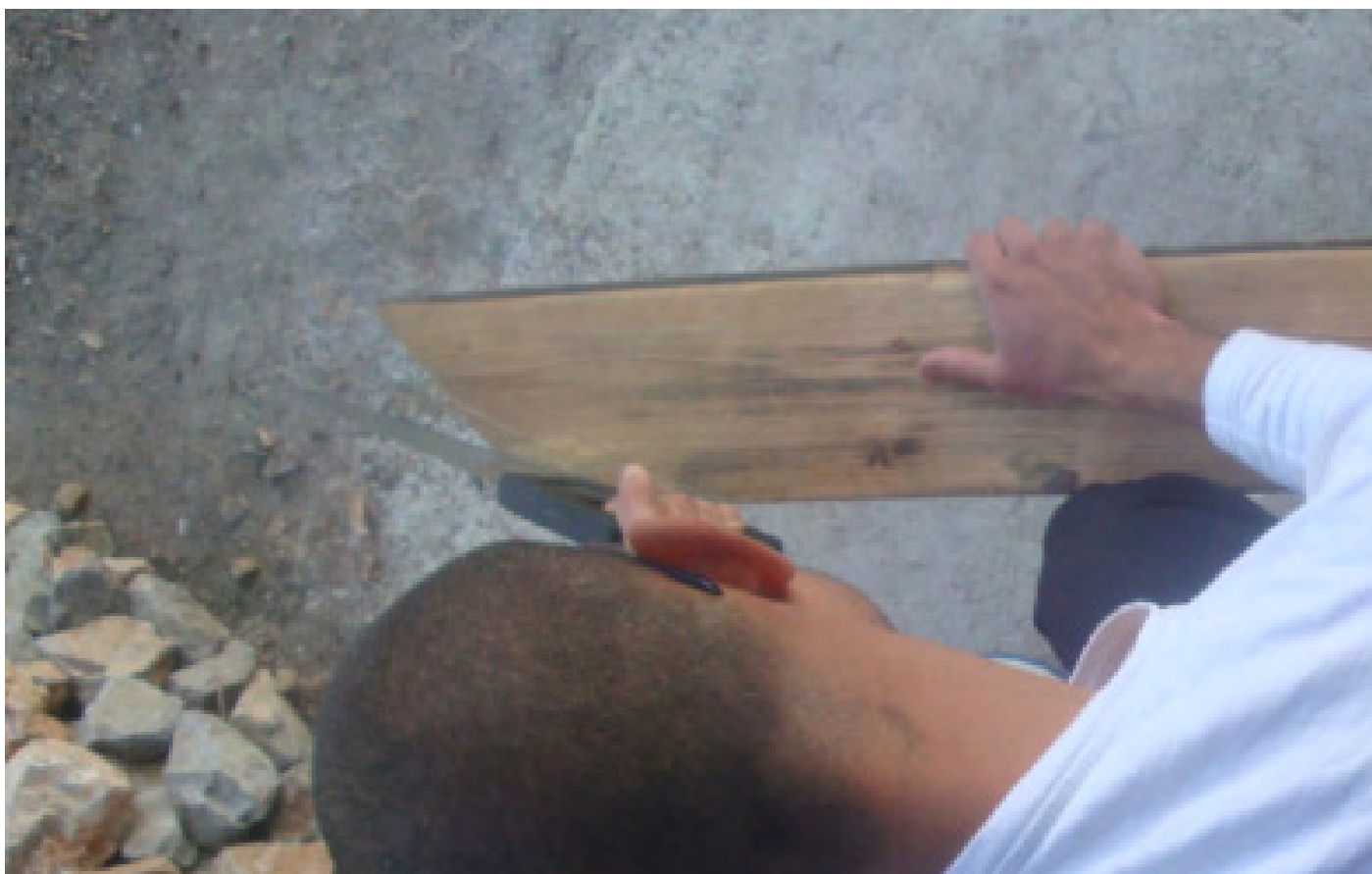
Ο σκουπιδοτενεκές είναι θαμένος και εκτός οπτικού πεδίου, τα χώματα συγκρατούνται με ξερολιθιά, φαίνεται το γαρμπιλομπτετό πιο ανοιχτόχρωμο εκεί που συμπληρώσαμε για να ισιώσει το έδαφος. Ο δοκιμαστής αράζει αναπαφτικά ατενίζοντας.

Την επόμενη “κουρεύουμε” το ξύλο για να εφαρμώσει σωστά και βιδώνουμε τα υπόλοιπα ξύλα.

Έτοιμο! ...σχεδόν...
(2 Απριλίου)

Ότι κάναμε μέχρι τώρα και τα υλικά που χρειαστήκαμε.
(Ηκατασκευή μέχρι το τέλος κόστισε 55€ και πολλές θερμίδες....)

Πειραματιζόμαστε με τη μορφή της ξερολιθιάς. Καμπύλη ή τετράγωνη;
Παρατηρούμε την παλήρια μετά την πανσέλινο.

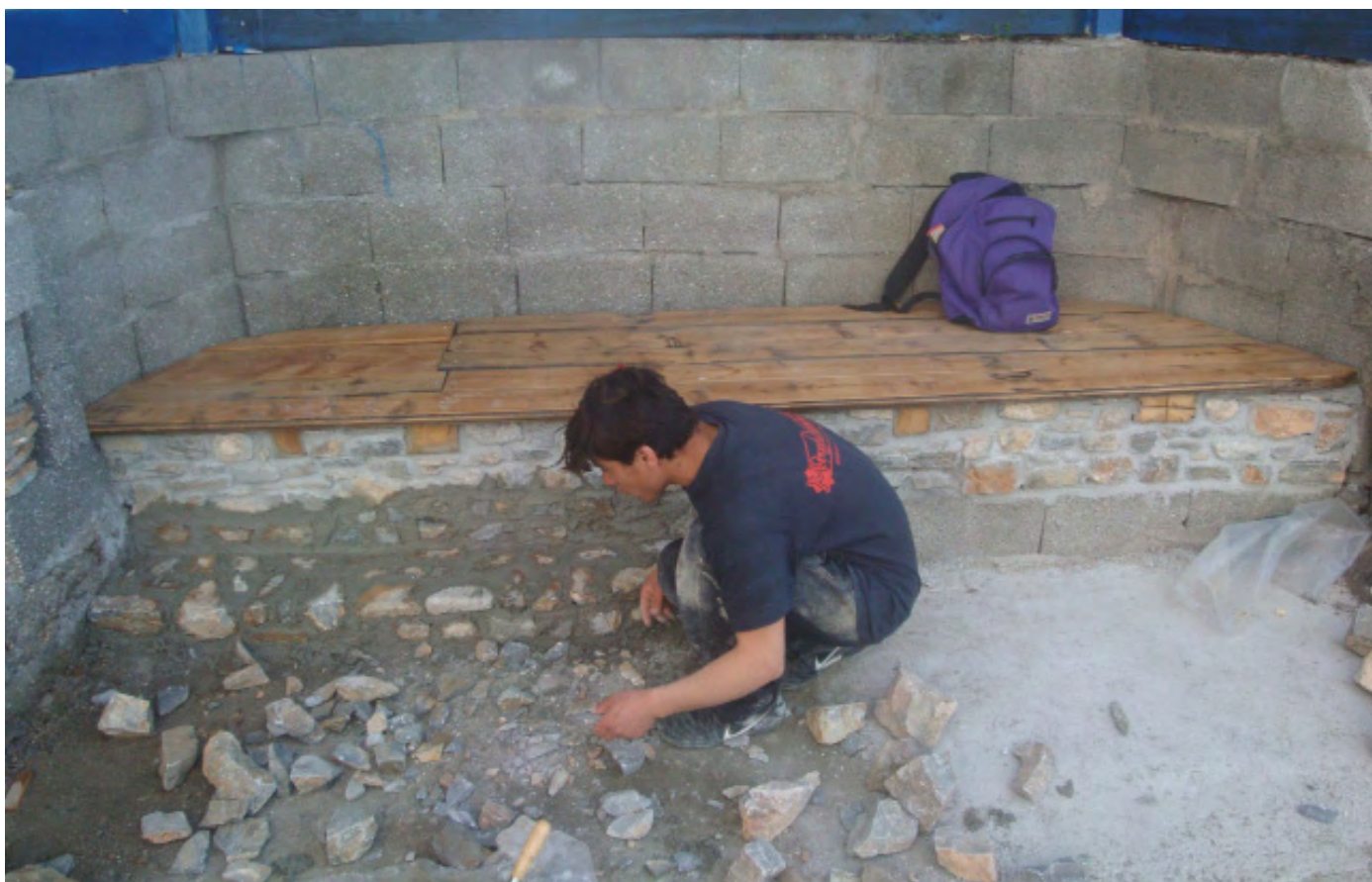
Φύτευση κ αγριολούλουδα της περιοχής κ της εποχής.

Την τελευταία μέρα κατασκευής, ο τόπος μας ανταμοίβει με ένα όμορφο θέαμα. (7 Απριλίου)

Ξεκινάμε να φτιάξουμε το υποπόδιο και να κρύψουμε τους τσιμεντόλιθους.
Καθαρισμός λαρμού λιθοδομής σε ανορθόδοξη στάση. Το τράβμα μου με τις
εργασίες ταλαιπωρείται και αναγκάζομαι να βρώ εναλλακτικούς τρόπους στήριξης
πέρα από την αμβριακή.

Ότι περισέβει από τη λάσπη “μπαλώνει” μία υπάρχουσα τρύπα στο έδαφος εξομαλίνοντάς το.
Τελειώνουμε όταν νυχτώνει για άλλη μια φορά.

Ποια κατασκευή μας στερεί την ολοήμερη βοήθεια του Ναζίμ;
Μένουμε άφωνοι με τις πέτρινες επιφάνειες του κτηρίου...
και τον ευχαριστούμε πολύ.

Την επόμενη μέρα το φωτογραφίζουμε στεγνό.
Δοκιμάζουμε τα ύψη.

(Εδώ έχω το ύφος μιας χαρούμενης μάνας με το πρωτότοκό μου.)

ΣΧΕΔΙΑ

